

выписки

изъ списка пандекта антіохова

хі-го въка.

САНКТПЕТЕРБУРГЪ.

ВЪ ТИПОГРАФІИ ИМПЕРАТОРСКОЙ АКАДЕМІИ НАУКЪ.

1858.

53839

Напечатано по распоряженію Императорской Академіи Наукъ. 28-го Апрыля 1858 года.

Испр. должн. Непремън. Секретаря К. Веселовскій.

Изъ 1 и 2-го выпуска VII тома Извъстій II-го Отдъленія Академіи.

PG705 A553

131

выписки

изъ списка Пандекта Антіохова XI-го въка.

Учительный сборникъ Антіоха, инока монастыря св. Саввы, VII вѣка, названный имъ Пανδέκτης τῆς έγίας γραφῆς, Пандектъ св. писанія, принадлежитъ къ числу замѣчательныхъ нравственно - философскихъ произведеній Греко-христіанской литературы среднихъ вѣковъ. Въ сто тридцати главахъ его заключаются рядъ размышленій и наставленій о всѣхъ предметахъ нравственнаго богословія *). Уваженіе, которымъ пользовалось сочиненіе Антіоха, было причиною, что оно переведено было и на языкъ Славянскій, и даже не одинъ разъ. Древнѣйшій изъ списковъ, Воскресенскій. отмѣченъ былъ уже Калайдовичемъ и отнесенъ имъ къ XI в. Къ сожалѣнію всѣхъ занимавшихся древностями Славянской письменности, Калайдовичь познакомилъ съ этой важной рукописью только мимоходомъ, сказавъ о ней нѣсколько словъ. Онъ замѣтилъ, что руко-

^{*)} Cm. Bibliotheca veterum patrum. Paris 1624. I. crp. 1019—1252. — Bibliotheca patrum Morell. Paris. 1654. XII. crp. 9—240. — Fabricii Bibliotheca Graeca X. 499—501.

пись писана на пергаминѣ на 309 листахъ, что языкъ и начертанія буквъ носять печать глубокой древности, что вмѣсто щ часто употреблено шт (ношти, тъштаніе), что сверхъ ж нерѣдко встрѣчается іж (боязнііж, достиженііж, именуіж, именуіжться), что литеры червь и пси имѣютъ начертанія у и ф (нафа — написа, какъ и въ Изборникѣ Святославова 1073 года л. 253 фалтира), что надъ нѣкоторыми гласными надстрочные знаки состоятъ болѣе въ точкахъ и индѣ въ кавыкахъ, что вмѣсто строчныхъ точекъ вездѣ поставлено двоеточіе, что въ счисленіяхъ первый десятокъ написанъ прежде единицъ (глава р ї в вм. рб1), — и только (І. Экз. 95—97). На первый разъ, конечно, было довольно и этого; но затѣмъ никто не сообщилъ доселѣ ни болѣе подробнаго описанія, ни выписокъ.

То и другое съ обязательностью и внимательностью истиннаго ценителя и знатока древностей сообщиль мивотець архимандрить Амфилохій. Передаю все это читателямь, надеясь въ последствіи представить и еще несколько выписокъ.

И. Срезневскій.

«Пандекты Антіоха Черноризца»— рукопись, писанная на пергаменть въ 4-ку весьма хорошимъ полууставомъ въ два столбца на 310 листахъ.

Пергаменъ и желтый и бёлый. Чернила пожелтёли, а м'ёстами почти со всёмъ сошли.

Сколько тетрадей въ сей рукописи, нельзя знать; потому что и съ верху и съ низу рукопись при переплеть обръзана.

Послѣ 8-го листа цѣлая тетрадь, (должно быть, въ 8 листовъ), затеряна. По этому оглавленія съ 7-й главы до конца 130 здѣсь недостаетъ. Нѣтъ также всей первой главы о вѣрѣ и нѣсколькихъ листовъ 2-й главы о упованіи; за тѣмъ еще недостаетъ тетради, заключавшей конецъ главы 56; главы 57-ю и 68-ю и начало главы 59-й.

На каждой страницѣ въ каждомъ столбцѣ по 23 строки. По почерку письма и по выраженіямъ, встрѣчающимся въ ней, надобно отнести сію рукопись къ XI вѣку, какъ и относилъ ее г. Калайдовичь.

Во многихъ мъстахъ встръчается буква ф. Употребленіе сей буквы видно въ рукописяхъ XI въка, въ Изборникъ Святославовомъ и въ Изборникъ 1076 года. Въ рукописяхъ XII-го, тъмъ болъе XIII въка, къ числу которыхъ почему-то сію рукопись относитъ г. Григоровичь, я не видалъ въ употребленіи сей буквы.

Въ написаніи видно два почерка. Одинъ писецъ писаль почти вездів щі вмісто шт; знакъ препинанія (.) на

нижней чертѣ строки, — надъ гласными начальными, въ срединѣ и концѣ знакъ придыханія (~)· ӑ, нҳ, є, ŏ, нҳ, нҳ, иҳ, имъ же замѣняется глухая гласная (в'ся); титло вездѣ изо-гнутое (~). Другой писецъ писалъ почти вездѣ шт вмѣсто щ; надъ гласными не ставилъ придыханій: знакъ препинанія ставилъ въ верху (·); титло употреблялъ прямое.

Для образца языка и правописанія выписываю со 2-й страницы и всю главу 7-ю о пость. Сообщаю и заглавныя буквы, выръзанныя на пальмъ: онъ написаны въ подлинникъ красною краской и синею.

Въ началъ рукописи на оборотъ 1-го листа написана полууставомъ кажется того же времени XI в., но другимъ почеркомъ, слово и молитва св. Іоанна Златоустаго како подобаетъ чтении послушати и внимати.

Въ концѣ рукописи написанъ алфавитарь св. Григорія Богослова другимъ почеркомъ, но кажется также XII вѣка или XIII-го, но не позже. Для образца онъ выписанъ весь.

ВЫПИСКИ.

I.

л. 2: Начало.

присъланию, антиоха чрънориз'ца, лавръв, стааго о́ца савы, к ю́встаню игоуменоу монастира атталинъ града анкуръ галатиискыю.

Понеже ната ми честьный отче евьстаее мъногж скръбь прътрытьвати: мъсто отъ мъста: и странж отъ страны пръходащи: бомзник одръжащам халдъйскъм вныли: алча же: и жажда неиксоусж примти: не хлъба ни коды: нъ по реченоумоу слышати слово гне зане немощи намъ тажести кънижънъм носити: ниже въ мъстъхъ въ нихъ же приходите. обрътати оудобыть възисканмъихъ: повелъль же нси мокмоу оумалениж въ кратъцъ отъ въсъхъ посълати ти ожъствыныхъ кънигъ: ветъхъихъ и новыихъ. мко да ни таготъ вамъ бълти ношеним: ни пакът безъ остатъка бълти чесого потазакщиихъ на пользж и спсений дши:

H.

л. 20 — 22.

о постъ.

Чрьноризьць хоты чистомь постомь: себе бат присвоити. соуштее истовое поштение: дльжьнь есть: изволити: а не пораблытисы страстемь и веліе безмьвие дъзти выинж и таковы и англомь ретить и сь правьдыникы ликоуеть свобаждаемь бо земьнымхь на небесьскам тыштится сьде дрыселоуна онамо свътьлить сна съде ноудна себе тамо почиваеть. подобыть бо есть постыникь фочниковоу цвътоу: глемумоу аланиж: ыко вынъждоу оубо есть дрыхло бльштый жтрындъ же снъжань и многоплодын такожде и постыникь вынъждоу сътоуеть а жтрыждоу свътьль сы кь боу: дрызновениемь бесъдоуеть елми бо рече вынашьнии нашь члкь растыльваеть: тольми жтрынии понавлыетьсы: дынь аче дыв пость оубо есть еже не тьчьж поздъ гадати нь еже мало гасти и не еже чересднь ысти се поштение есть: нь еже не различьна брашьна ысти: поштение бо истинно есть трапеза единъмь брашьномь оустроена. пость же безоумьнь есть иже оуставьнааго времене жидеть ве собр. еже частии и, без вестчалновчения, ке дычнез в въдчеть и сь пльтих оума кь сласти предьлежащтии выжыт нуждьно есть и се блюсти: вь выздрьжани брашьнитем: да не вь скартдие ихь кого придеть кьто кьгда: се бо и проклыто есть и бъсовьско Шнждь не ыко зьлобо. Шемлемь сы ихь да не боудеть: нь да сластьнымхь крымь себе Штврыгыше: полыштым оуды ильти вь мфроу оудроучаемь да аште же сьдравь есть: моучитьсы лёпотьнё егда же и немоштьноуеть

крымитьска мфрынъ не подобаеть бо ослаблюти тела подвизажштиимьсы: нь елико довьлъти на подвигь мошти прывое законъ заповъдаеть глія иже аште помолиться молитвою и сикеры да очиститьста и елико сътваргаетьста 🛱 лозита: да не сынъсть всы дыни млтвы своем ыко сть боудеть гж: и даниль рече: азь бъхь плача сы три седмерица дйь: хлъба желанна не ыхъ и вино не выниде вы оуста моы: мазиж не помазахь сы тъмь же тако сы истанвь неыденьимь и отьнждь не желага гадомыхь: бы моужь желании дховьныйхь: и сьподобисы: таинь потаеныихь видьць быти и сьбестдьникь англоу гаврилоу: такожде и идь трии отрокь : Ж стмень земьнымхь бъаше: и выздрыжание ихь: и любы таже кь боу огнь пештыным на росоу преложи: и моси: четырыми десыты дньми: поста зако прилать: тако же и илил толицеми дньми поста самовидьць славы гин бы и анна самоила постомь и молитвоже примтъ и апль троуды и бъдении и посты тъло порабоштааше.

Рече же и пркь ноиль остите поштение: проповъдите слоужение и възычите: оувы мнѣ оувы мнѣ: ыко близь дынь гнь и помалѣ ныны глеть гь бь нашь: обратитесы кь мнѣ вьсѣмь срдцемь вашимь: поштениемь и рыданиемь и паче выпиемь и растрытнѣте срдца вашы: и обратите сы кь гоу боу вашемоу ыко милостивь и штедрь есть: трыпѣливь и мномилостивь: и каысы о зылобахь вашихь: п цакы дедь. азь же вынегда они огавие творыахоу ми: облачаахь сы вь врѣтиште: и сымърыахь постомь дшоу мож: и колѣнѣ мои изнеможете постомь: и плыть моы изиѣнисы олѣм ради: поштение бо истин но есть: нетьчьж же истанти себе самомоу: нь пелико же есть ыди жже есть хотѣль ысти: дати выдовици и сиротъ да вызымь и насыштьсы молитьсм зань: и приыта найо.

бждеть жрьтва его омь: тако же рече исаны: постысы раздраблым алчынымы хлёбь свои: благым же нашь влка хоты дъломь ны наказати прывь самь постисы и объсытым рече: сь род ничимь же можеть изиги: тыкымо млтвож и постомь и приводить егда постишисы: не боуди шко лицемъри: и блажени алчоуште ныны: шко ти насытыть сы о хъ емоу же слава вь въкы въком: амин.

HII.

x. 140 — 142.

% о томь йже % обличати%

35. Сже на бжых обличати искрынаго годъ есть бви и любо знаменье бо есть братолюбым и милостивьны вода тъчых простомь срцемь и чисток съвъстых въ страсъ ожьи съ всъцъмь мідьемь обличати мыслых да обратимъ съгрѣшажштааго, се творити подобаеть трѣбѣ же и расмотрити: иде (къде) же подобаеть обличати: а мжжа сильна пр чри облічаті о вечилании. Но пале напесенре бждоуштааго нечьстым оуказати: образомь бо симь: таковии сластын в обличанжтьсм такожде пръстаюштааго и кажитасм: насть добро обличати: гави емоу прывае твога съграшениз и не жалитьси обличаемъ въ притъчахъ фано есть ыко лоуче сжть обличеным отъкрываема неже любы таима. достовърынънше бо строупи дроуга. неже вольна лобъзаныя врага и лоуче мжжъ обличаю мжжа неправьдьна и жестовына: вънезаапх бо полаштоу нъсть исцълении и па. обличаюм члкоу пжть его: хвалы имъти имать паче ласкаю-

штаго ызрикомр, и пакрі, не обличан зругнихр, ча не врзненавидать тебе обличаи мждра и възлюби та безоумьна же и приложить ненавидъти та и па намизати окомь сълестых. събираеть мжжемъ печално а обличают необиноумсь съмърметь и пакы обличи дроуга еда къгда нъ створилъ да не приложить сежде и законъ рече обличи искрънаго еда къгда не створилъ да не приложитъ и пакъг коль добро есть обличати или и гаритисм (гифватисм) тай и приводить въ пиръ вина не обличаи искрынаго и не оукори его въ радости его и па аште обличиши мжжа мждра разоумъеть чжвьство срце бо чювьствьно оскрыблаеть дшж его обличанжитии же добрѣише гаватьса на на и павлъ тимотеови рече. съгръщанжитам пръдъ вьсъми обличаи. да прочии страхъ имоуть и пакъг обличаи запръти оумоли и хотаи ны спсти гъ и спсъ нашъ повелтваеть намъ гла апте съгръши тобъ братъ твои иди обличи и межж собож и тъмь единъмь аште тебе послоушанть приобръль еси брата твоего, аште ли тебе не послоушаеть поими съ собож еште ндиного ли три да въ оустъхъ дъвон ли трыи съвъдътель станеть всакъ глъ аште же не послоушаеть ихъ рьци цркве, аште же или црькъве не послоушаеть, да боудеть ти тако газычьникъ и мытьникъ томоу слава длъготрыпъливоумоу боу въ въкъ въкомъ

> А М И

IV.

л. 268 — 270.

ж ω томь йже не ж

💥 пештиса: ~

рт. от. Житийскъйхъ вещьй печаль невърьна. й хоудодшьна члка есть. жже бо въ пекоущагоса нами ба не оупъваемъ. нъ вся сами о себъ печемъса. аще бо видимъхъ ійже подаваеть намъ благъй благай. не вфроуемъ емоу. то о невидимътхъ таже объща, како възвърочемъ емоч. не подобаеть же тако намъ дръжати. нъ паче црства йщёмъ. й си в'са приложатьса намъ по словеси его. оўспёшнёё бо ёсть намъ небрёщи не нашихъ. й любити нашаа. нетьлъние й бесъмрьтье глж. егда бо нетьлънни. й бесъмрытыни бждемъ видимаго ба швлений. прчты видъний наплънаеми. твленными ны зарами обызаранжще. тко же оўченикы въ оно бжствьное преображений разжинымь же кго свъта датий. бестрастьномь й безвещьствьномь оўмомь причащый щесь й выше оўма съвъкоуплени. пръсвът лами лоучами. незнаемъй. блаженъй прикладъ въ бжствынъйши подобъ наденныхъ оумъ. равьни бо англиъ и коже бжье слово рече бждемъ. й снве бжии. въскрьсений сжще снве. добръ оўбо съборьникъ съказаёть рекы. сладъкъ сънъ рабоу. аще мало и много гасть. и приводить. есть недоужье еже видъхъ подъ слъньцемь, богатьство хранимо сжще оў него на зълобоу єго. й погъюнеть богатьство то въ млъвъ зълъ. а и вси дыный его въ тымъ й плачи й гнъвъ мнозъ. и оусилин его и подвигъ въ вътръ. такоже бо приде нагъ. тако и отиде. многашьды же не дасть кмоу бъ гасти отъ него. нъ страньнъ бстъ отъ него. занеже оубогъй въсть ходити пръмо жизни. й йнъ не пьциса оутрынимь, не въси бо что родить настаний. и пакы. ниже хвалиса на оўтрынай, не вфси бо что тя съращеть. мимойдеть бо житье наше ако следъ облака. стъна бо пжть връма наше, и нъсть пръблажнения концю члча. двдъ же. възврызи на га печаль свонх й тъ та пръкръми. не видъхъ правьдника оставлена. ни племени его просаща хлеба. не постыдаться въ годъ зълъ. нъ въ дни гладнъ насъттатьса домъ бо его блеоум блщоу. и нищам его насъщоу хлъба. и петръ. всж печаль вашх възвръзъте нань мко томоу печаль есть о насъ. такожде и павль, гь гла близь, ничимь же пьцътеса, нъ вьсьжде млтво ж и молениемь, съ благымь прошения ваша, да съказаняться къ боу. й пакът. можеть же бъ вьсж благодъть изобиловати въ васъ. да о вьсемъ всегда вьсь довълъ имоуще. избълтъкоунте въ вса дела благаа. и гъ. не пъпетеса дшен вашен что гасте или что пиете. и тъломь вашимъ въ что обличетеся, висть бо оць вашь носний шко трибжете сихъ всъхъ. ищъте пръжде црства бжый. й си вса приложатьса вамъ. о хъ ісъ ги нашемь. нмоу же слава нъна и присно

> A M M

V.

л. 295 — 303.

ж W црствъ нбсмь ж

ж й б мятвъ рекъ 💥

💥 ше 🕉 йсповъдании 💥

Пртжде реченый заповтди бжых съблюдъше, на црство възвратимъсм. о немь же й подвигъ многъ, й несъвъдьнъ покой. аще бо хотай временьноу црствоу. многа мжжьства показанть. въ бранехъ й бъдахъ, й бъдъньихъ й печальхъ й болтаньхъ, й ничтоже непьщоуйть, вса прилоучанхщана са ймоу скръби. надежден съновидимаго ймоу прста. й се връменьноу й непостойноу соущю, бывайть же и тако й потомь неда вса бользни съконьчаванть. й мнить на имъти надъамаа. не запапътемъ иже въ него мъсто оўвазеса выньцемь. кацъхъ подвигъ тръбоунть. й тъщаний й спъха. й бъдънита й печали, и бъдъ й скръбый, й напастый, тайнъ же й авленьй й ранъ. й съмрьтий, хотай съ дхиъ бесприытый црствовати. сего ради пръжьний моужи же й жены и дъти. до смрьти подвизашаса. да црство нбсной оўлоучить. ноуждыю бо йсть цоство носной йиже о высемь ноудаться сами. тоти похъттанять н. иже бо по истинъ скопилъса нсть самъ прства ради нбснаго. или дъвствовалъ. то всъмъ длъжень нсть. достойна себъ швити црства не словесемь бо ни образомь. ни имьнемь ни родомь ни зракомь. ни крепостых ни льтомь. прство нбсной приёмлеться. нь силом въры ійвланжщам діла вірьна, показа німоу бо віроу, възвістить правьдьникъ дёльнё. Что же й въ дёлё. піже дётёльномь дъйникмь заповъдьй хвъ бшайтижесь сжпротивыныхъ сирвчь пльтьнаго, рекъше дийвола иждрованый. йже йсть любо. дваник, нечистота, йдолослоуженик, прокажений, вражды, ръвений, завидът, и рости, раздражений, клеветы, распърм. ненависти. оўбийства. пийньства. йгры. скрым. жродословые. смѣхъ. безоумый, кореним, шыпъты, горесть, гнѣвъ, хоулы бладений. Зълобы, многословесьи зъла, плетословый, лихословый. оўсилый. несьмърений. сжжитий. призываний. ня рожда, дрылёний, дрочений, родомы, възоромы, страновх. богатьствомь, мжжьствомь, плотьномь, словомь, рьвений съ побъдолюбинть ненависть, памати, зълобът, напреньй, вражда, льсть, воздайний, лихогадий, несытость. лихоймый. йже йсть идолослоужении. сребролюбый. корень всемоу злоу. красолюбьй. тъщеславые. любосластый, самолюбий, шатаний, величаний, йже зоветьса гыбель. презорый имоу же бъ противитьса, сий же симъ подобна, йже ймать плътанъ йсть й снъ сжпостащь. рожденой бо отъ плъти плъть исть, и отъ земла съц земльна а глеть земльнай дёла мждроунть. мждрость бо пльнай. вражда на ба несть. законоу бо бжых неповиноунтьсм. не можеть бо. й въ таковъмь не живеть дхъ бжьй не ймать бо пръбълти рече дхъ мой. въ члитахъ сихъ въ въкъ. зане сжть плъти. иже не имать дха ста. тотъ нъсть того. иже бо лхъ бжин имать, дет бжын пристанть, и дхомь бжымь, дваный телесьнай оумрытвенть, живеть бо боу. вьздрьжа й рабощай плъть. да са въселить въ нь. стъй дхъ мирьнъй. и хранимъ имь створить плодъ въръ добродъйний. примоудости. чистоты. въздръжаный. любъве. блгости. трыпіньк. оўпъваний. кдино мыслый. ціломждрый. хваленый. Сть бы сий симъ подобнай, въводать вь прыство носной. а пръжде реченьий в'сем плътнъм мждрости.

цбствъ носнъмь не приближаняться. нъ даже коньца не дойдеть. предълежащей о прстве носнемь слово, ноуждьно ми ывлантьса. повъстьно створи тебъ честьный оче невъстатин. въшедъщен ми нъит разоумъние, такожде й се, по тръбно же множ словесьй йже о црствъ паче же инъхъ всъхъ. ижноже непьщжиться, оўспъшьно и пользьно, занеже безаконений наша оумножишаса. й пръвъзидоша главъ наша. й ненаказахомъса халдъйског раног. ни оўма жестокый нашеа вына паромъ ихъ. нъ нще паче о зьлехъ моужанмъсм. сего ради отъ послаблений бжый. принесе намъ сотона йзвж могжщжей и натробж костий и мозговъ досащи. слышахомъ бо ктера пришьдъша на въстокъ, предътеча антихрьстова. хотаща стола антиохийского обытти, атанаст же наричема. паче же съмрьть бесъмрьтий аполинаревы. й ёутиховъ. й севъйриний. й йійковла догматы проповъданхща. се слышаний нехоудъ възмяти стго града, православый житель й сжщай о немь манастырь. а ймьже ійкоже нафастеми. многы страны й мъста й остовы поноужди. пръходите й полоучаютесм. многамъ йресемъ въ различныхъ мъстахъ бывати, да накако отъ неваданий, въ накоун йхъ въпадете. назнаменахомъ бо вса креси. отъ хва пришьствый до нынь. да и вы ижо отъ змий хранитеса отъ нихъ. й йже съ вами, моудроуйть кажда йресь, нъсть нынъ времене глати. се же ти бжди знамений къ оутврыждения пръкрасьно. и извъсто, вса пресь въ има члче йменоунма, акоже ариант несториантне, сеобиринтне й йни такожде, дишвола сжть креси, католичьскай бо цркы нъсть наречена именемь члчемь. нъ вси въ има та нашего ту ха. крыстыя ни именоутемьсь насть бо дроугаго имене. подъ носемь да на въ чловъцъхъ. ймь же ны са ксть

спети. тъчый йдинь гь ту хъ. въ славоу ба бца състъщиь джхомь въ въкъ въкомъ аминь.

О въръ рекъше о ндиносжщый оща и сна и стго дха. въ началъ книжьнъ довольнъ изложихомъ нъить же задвигъшжижся кресь. дръзновениймь исповедакмь. и приповеданмъ га нашего ту ха. ндиночадаго сна й слова оча. свътъ отъ свъта, ба истинна отъ ба истинна, въплъшьша же са и въчлиьша отъ стаго дха. и стым славыным приснодывы мариы. ба съвръшена тогожде и члка съвръшена кдиного и тъчьк. сна. й пръжде въплъщений. й по въплъщеныи. Единосжщьна ощю по бжствоу. й кдиносоущьна по члуствоу. по всемоу подобна намъ развъ гръха. пръжде же въкъ йд оца рождена по ожствоу, на последний же днь тогожде насъ ради. й за наше спсений. йз стъпа бца, й приснодвы марий. **ёдиного** й тъчых сна въ двою ёстьствоу, бесълиты безизврата, бездраздела знайма, дъве бо йстьстве съпидостесм къ себъ. по съвъкоупленинх нерастоупноу. неразлоучноу. неразмъсьноу, не извратноу, плъть бо ксть а не бжство. аще й бысть бжый плъть. такожде й слово бъ ксть а не плъть. аще и свож створиль плъть стройтельнъ. дъвъ оубо естьствъ глемъ клиного же ха и сна и га бжылго слова въчловъчьшаса, й въплъщьша, й мъг же различнъ къйстиньпоумоу йдинению. съшьдъшисм йстьствъ. йдинъ же изобойго хъй снъ. не шко йстьствьноумоу разньствоу погоубленоу. съвъкоупленинмь. съврышевавъ. ніжже подобанть паче намъ. Единаго га ту ха й сна. бжства й члчства. за нейздрекомой й недоразоумъймой. къ йдиненит сънптий тако й мъ рекъще събърана цркы въроунмъ. ико же и великай свътила й оучителе истинъг. атанасъ. василь. григоръ. й йбанъ. й курилъ александрий. великаго града. й не моудроу-Панд.

нами кресьми. възникъщийми й по пришьствый гни. въ различнай имена. йхъ же ймена сать си:

- а симониани:
- в менайдриани:
- **г** саторииани;
- д васплдиани:
- е николати:
- **5** гностици:
- 🕫 карпократайни:
- й кируптиани:
- -б. назоръй:
- ї айвионты:
- ат оўалентини:
- Бі секоундйани:
- **гі** птолемей:
- ді маркосьй:
- еї коловатьй:
- **бі йраклейтй**:
- й фити:
- ні кайанй:
- бі ситийни:
- к архонтики:
- ак кердониани:
- вк маркибнисти:
- тк лоукианисти:
- дк апеллиани:
- ке сеоуйриани:
- кѕ татиани:

- кз ёгкратики:
- ки кафроу агастонъ имонтанистонъ. и аскодроугитонъ:
- ко пепоузианий прискиллийнии же кекнитилойни. йхъ же пръ мъшан тъсм. йртотоурити:
 - й тессарастыйдекатити:
 - ла алоги:
 - лв адамиани:
 - лг сам тейй кекели сий:
 - ля тейдотиани:
 - ле медхисъдикиани:
 - **л**ѕ вардисиани:
 - лз ноти ани:
 - ли оўалисий:
- лю катарисъмананато:
 - й ангелици:
 - ма апостолици йже й апотакти:
 - мв савеллиани:
 - мг бригени йже и асхопий:
 - мд бригенийни йже й йдамнати:
- ме павла самоусатеа:
- мѕ манихей:
 - мз йнракити:
 - мн мелитиани:
- мю арпани йже и арпоманити:
 - н авдиани:
 - на фотпани:
 - нв маркелиани:
 - нг ймнарий:
 - пд пнеуматомахи:
 - не акриани:

ніз актеани йже й апомими йвномиани севноўнани:

нз димирити йже й аполинаритей:

пн антидикомарнамити йже въ ймы тойжде марий коллурида творыще:

но месалиани йже й кухити:

Досьде стъй кпифанъ изложи, потомь быша ко агрыйдидоумосьюрге, носнаа мждроунжще, пръждебытык и оустрокний, фейдоръ момфомскъй, и дийдоръ и несторий, кдиномждрый дъва сна глжть, сихъ пристакть марисъ персисскъй и глемай йава кпистоли, по сихъ квтоухъ призрачь й мнтий и сыгртжений мждроун, кмоуже мждроун, дийскоръ, тейдосъ гайанъ, тимотей, еллурьскъй, петръ, йже распать на тристое примышль, петръ гжгнивъй, сеўйръ безглавнъй, сотирихъ кесарий, кападоукийскънй, филокъсенъ крапольскъй, амфилохъ писидийскъй, й каковъ суринъ, й йнжликить, й йже йхъ таковъжде.

Се ти посълахъ честьнъй оче ёвстате, кажа іко кааждо кресь въ йма ктера члка йменоукма, отъстоупленик отъ ха оўчить, не рачать бо нарицатиса крыстивни, нъ несориани, й сеоўриани, й наковити йли йнёмы йменемы прёжде таныхъ, нъ йзбредёмъ кже йз боурна влънений, й нечистыйхъ дхъ глоубины й кресий, въ тихок пристанище прства носнаго, й въсприймёмъ слово дыханик стааго дха, идеже оставихомъ, глахомъ бо тако многа подвига й троуда тръбоукмъ, да дойдемъ прства носнаго, не о врёменнёмь бо й прёставлакивны намъ кеть слово, нъ о вёчнёмь житий

подвигъ. и прствъ непръмъннъ. не рече бо данилъ. видъхъ й рогъ тъ. твораще брань стыми. й възможе противоу ймъ. дондеже приде ветъхъи дыньми. й сждъ до стымъ вышнаго. й врема приспъ. й црство оўдръжаша стий. й црство й власть й величьство. Црь подъ встмь ноомь, дано бысть стымь вышнаго. й йоанъ. се йсть объщаний йже объща намъ жизнь въчьноум. и павлъ. наше бо житъй на носхъ йсть. отънждоу же и спса жидемъ. га нашего пу ха. йже пръборазить тъло съмърениы нашего сьборазно тъло славъ кго. й пакы. йже избави ны. отъ власти тьмный й прфстави въ црство. сна любъве йго. темь же црство недвижимо принмлюще. имамь благодать. ны же оўслоужимъ оўгодно боу, въмь бо ко аще земльнай наша храмина тълесьнаа разоритьсм. създаний отъ ба имамъ. храминж нержкотвореноу въчноу на носхъ. й петръ. тако богатит подасться намъ въходъ въ въчьной прство га нашего пу ха. гь же нашь й спсъ. црьство носной рече ноудиться. й ноуждыници въсхъщанять к. й црьство носной въ васъ йсть. й пакы, блажени нищий дхомь. й изгынаний правыды ради. Жко тъхъ йсть црство носной. й придъте блиний опа мо нго. наслъдочите оугот ваной вамъ црство. посълеть бо снъ члчь англы свой. и събереть отъ црства свойго вса съблазны. и творащам безаконный. й въвръжеть м въ пещь отных. тъгда праведьний просвытаться ыко слице въ црствъ оца ихъ. ійко того йсть прство й слава обба и сна й стго дха всегда нына й присно и в'вък.

> А М И Н

IV. *)

A.

Аллоим: — подобынь бо есть постыникь фоуниковоу цвытоу: глем8моу алаоим: ыко вынымдоу оубо есть дрыхло блыптый жтрындыме синжаны и многоплодын (листъ 20 об. б. изъ 7-и гл.).

Аче — вынѣшынии нашь чікь растываеть: тольми жтрынии понавлаетьси: дынь аче днь (л. 21 а.). изъ 7-й гл.).

Алъчь — лютъи съи оунъньнъи оѣсъ.... и на ожъствъньихъ кънигахъ скарѣдик и зѣание часто творитъ късимъ и ал'чь мъногъ подаетъ и сѣмо и онамо обраштамитасм жъджитаго да истн и аго и възъмъ кънигът почьтетъ мало и пакът положитъ м и начънетъ тръти очи и оконьци възирати и пакът мало прочитати и потомь чисти тетради и начатъкъ искати главъ кънижънъихъ кончънѣе же съгънжъъ кънигът съпитъ мало же съна приимъ пакът въстанетъ оуже въсе творитъ хотъ погоубити часът къгда оуслъщитъ кленание о оѣда слъщавъ же благообъдрънъ ождетъ (листы 64 об. б. 65 а. б. изъ 26 гл.).

Авроходива — съмъреномждрье высокопарива и аероходива сътварметь члка (л. 145 об. б. изъ 69 гл.).

Б.

Благодарин — Боу оубо подобьном славословин и благодарин въсъли: (л. 2 об. а. изъ Присыданія).

Безочивъти — безочивъти июда искариотънинъ глазие: чесо ради муро се не продано быстъ на тхъ пъназь и дано ништиимъ (л. 57 а. б. изъ 22 гл.).

Бобоивъ — бобоивъ и болюбивъ (д. 59 об. б. изъ 24 сд.). Бъгоуни — чьто тебъ и намъ оутоуждене отъ ба и бъ-

^{*)} Въ скобкахъ напечатаны тѣ слова, которыя въ подлинникѣ приписаны на полъ.

- гоуни нбёнъп и рабе зълыи не имаши власти на насъ (л. 67 об. а. изъ 27 гл.).
- Бескоренно величавъ члкъ дрѣво бесплодьно и бескоренно и несътръпить николиже прилога вѣтрьна. (д. 98 а. изъ 43 гд.).
- Безмъвье мжжь же моудръ безмъвье денть (л. 106 об. б. изъ 47 гл.).
- Благовольноумоу прилежъно вьси молимъса благовольноумоу боу, вьсегда оукланати нъ штедротамъ его отъ непользынъпихъ (л. 107 б. изъ 47 гл.).
- Быль земм *) бо рече пивыпи съходаштааго на нж мъногашьды дъжда и раждажшти быль благж о нёмъ ихъ же ради дёлакма ксть прикметь блёние оба ба измъносашти же трыник и влъчыцъ не ключима и клатвы близъ сеи же коньчина пожьжение (л. 109. б об. об. 49 гл.).
 - *) Во 2-й редакціи: земла.
- Блазнъ горе мироу отъ блазновъ не вола бо исть прити блазномъ обаче лють члкоу томоу имъже блазнъ приходить (л. 110 об. а. изъ 49 гл.).
- Блажвным аште оубо желаемъ блаженым его то не тъчьж дѣаньноумоу гнѣвоу възбранити длъжьни ксмъ нъ и оумьноумоу (л. 114 об. б. изъ 52 гл.).
- Благославьи блаженъ оубо есть чрыньць иже всёмъ попранье са имать мыньша себе помъщлат радоустьска паче о хоужденьи и небрѣженьи неже о чьсти и благославьи (д. 142 об. а. изъ 67 гл. продолжение той же мысли) тѣмьже и бмъ сштаетьса.
- Безоупъваньство празнь бо отъраждаеть похоть и лѣность паче же и безоупъваньство (л. 154 об. б. 155 а. изъ 73-й гл.).
- Бръным изведъи та отъ земла нгуптьскъ из домоу работъ бръным и плинта скврънныхъ връдъ (л. 186 об б. изъ 86 гл.).
- Ближикъ ибо длъжьни ксмъ се творити ыко раби и

изъ 92 гл.).

Бъльникъ — аще бо бъльникж дасть ризоу новж цълоу и хоштеть на възати бъльникъ же раздъравъ ризж въдасть оубо възметь ли на не сварить ли него и оукорить гла немоу ризоу (тврьдоу) цълоу ти оубо далъ немь. почто на неи раздъралъ и створилъ непотръбна (л. 202 об. б. 203 а. изъ 94 гл).

Бесхрамьникът — бесхрамьникът въводите въ домъ свой (л. 210 об. б. изъ 97 гл.)

Безавидыя тръбжемъ же въ оученье безавидыя чистоты словесе съдрава безазорьна (л. 222 об. б. изъ 122 гл.)

Безмоутьно ж — да безмоутьно ж дійеж и кротъкомь срідемь тако благовонно кадило млтва наша пригатьна бадеть (л. 223 а. изъ 102 гл.)

Бесплищье — бесплищье оубо тако добръ сът мти всёхъ добръдбаньи есть. раждаеть бо тако боу непрестанномь. и безмлъвьномь приповеданьемь. любы бесплищье чрыньць любимъ есть быб. (л. 223 об. а. б. изъ 103 гл.)

Бъгоунива — разарамий бездъльимь заповъдь и оуча бесподнъимь словесемь малъ наречеться паче же и напа бъгоунива *) приеметь судъ (л. 247 об. а. б. изъ 111 гл.)

- *) Во 2-й редакціи: разарями бездізліємь заповід, и оуча бесплодным словесемъ, маль наре ть паче же и наимникъ, толпа бізгоунива пріиметь соуд, листь 169 об.
- Благодароуимъ благодароуимъ стго дха. (л. 266 а. изъ 117 гл.)
 - Безаконению идъте отъ мене вси дълателе безаконию. (л. 280 а. изъ 123 гл.)

B.

Винали — бонзник одръжащан халдвискън винли (л. 2 а. изъ присыл.).

Въсплащаи — насъ же приытыными твоими молитвами въсплащаи (л. 2 об. б. изъ Присыл.).

- Възитин: въздвиже и пожъженъпи цръкъви съпаса нашего ха: сток же и кранин: и сток нго въстаанин: и храмъ чьстьнааго кръста: и матере цръкъвъ спона: и сток нго възитин: и прочам чьстьнъпи храмъм. (л. 6 об. б. изъ Присыланія Ант. Черноризца). Во 2-й редакціи: стоеже икраніе.... възитіе.
- Въздатва: кгда твориши обѣдъ: или вечерю: не зови дроугъ твоихъ: ни соусѣдъ богатъ: еда коли и ти та такожде възовоуть. и боудеть ти въздатва: нъ егда твориши пиръ: зови оубогъна*): маломощи: хромы: слѣпы: (л. 12 об. б. и 13 а. изъ 3-й гл.). Во 2 ред:въздааніе ...зови нищам и оубогым....
 - *) На полъ написано: нищам.
- Вельи дааго: ико же бо фижстъвъщии земли трыник ражданть: тако и оумъ вельи дааго: забить мънсли нелъпъни: (д. 13 об. б. и 14 а. изъ 4-й гл.).
- Вьса—вьса бо пилница обницанть: (л. 16 об. а.) изъ 5 гл. Вьслапллеть: мэтва и выздрьжание празнить оума: $\ddot{\omega}$ мирьскъпихь сластии: и $\ddot{\omega}$ всакого дъланил вьслапллеть: (л. 18 об. б. и 19 а. изъ 6-й гл.) Во 2-й редакц: ...въстлаплает. (л. 13).
- Вышьшоу всѣми чоувьствии вьздрьжатиса зърѣниемь слоухомь обонганием газыкомь же и чрѣвомь и косениемь *): стоупаниемь, нелѣпомь и прочиими: подобаеть бо вьздрьжыникоу: всакога стоудовьныга сласти: и желанига вышьшоу быти (л. 19 б. изъ 6-й гл.).
 - *) Во 2-й редакціи: и косненіемъ. Листъ 13.
- Возатаю едина колесница есть четверичьна имжите грьдостьнааго возатаю и старвиша. (д. 25 а. изъ 9 й гл. Вражьдьника неподобьно есть убо добрв съмыслющтимы отъ вражьдьника водимомь быти да не съ нимь вы юмоу мжчению ввчынааго вывалються: (д. 25 б.) изъ 9 гл. Волю волю жити съ дъмь *) и змиемь нежели жити съ женож доукавож (д. 2. об. а. изъ 17-й гл.).
 - *) Во 2-й редакціи съ л'вомь. Панд.

- Въръницъхъ нъсте себъ коупени бо есте цънож ибо въ истовъихъ въръницъхъ имжинтиихъ дуъ бжъи ничьто плътьно можетъ быти (л. 48 б. изъ 19-й гл.).
- Въздрочьнъ подобаетъ же и прочага дътели гако же речено (ключимы) въздрочьнъ имъти (л. 54 об. б. изъ 21-й гл.).
- Вела (хогащи) веля безвръмене (л. 55 об. а. изъ 22 й гл.).
- Въздреклънъихъ еже бо нарицатисм дѣвож и дѣтѣльи не имѣти въздреклънъихъ и приснъихъ и четъ бесвъгъна бо сжити и безмаслъна вънъ црса нонато загвориться. (д. 53 об. а. изъ 21-й гл.).
- Въскладажть гъ же о кънижъницъхъ и фарисеихъ рече съвазажть бръмена тажъка и неоудобъносима и въскладажть на рама члчъ а пръстомь своимь не хотать двигнжти ихъ (л. 86 б. изъ 37 гл.)
- Въпражь кже посминтиса и оукаряти въпражь оубо ксть едіна. (л. 106 а. изъ 47 гл.)
- Въдивъ инковъ же оуча глааше, кто придръ и въдивъ въ васъ, да навить отъ добра житин дъла свона въ кротости мждростънъ. (л. 106 об. б. изъ 47 гл.)
- Въсплювши рывыние на тъштъно въжагаеть огнь и сваръ напраснъ проливаеть кръвь и па аште въздъмещи искроу, възгориться и аште въсплюещи на ніж оугаснеть (л. 120 об. б. 121 а. изъ 55 гл.)
- Волению бъ видить иже нетьчьж за дѣанил нъ и за мысли и волению комоуждо или вѣньца или моукът въздаеть. (л. 121 об. и 122 а. изъ 56 гл.).
- Вьселичь вьселичь*) подвигнъмъсм не дати непыштеваним ни винъп печальноу бълги на нъг (л. 127 об. а-изъ 59 гл.)
 - *) Во 2-й редакціи: вселичь. Листъ 91.
- Въстьствоунть мкоже перемиемь въстьствоунть бъгла (д. 130 об. а. изъ 60 гл.)

- Въздать ги оустыть мои отъвръзещи и оуста мога въздать *) хвалоу твож (л. 132 об. а. изъ 61 гл.) *

 *) Во 2-й редакции възвъстать. Листь 94.
- Въсканеть да въсканеть на ма члобе твое (л. 164 об. а. изъ 76 гл.)
- Выздази кто отъ васъ рабъ имѣм оржить или пасжлить: иже пришъдъшж съ села рече абък миноувъ выздази нъ не речеть ди кмоу оуготоваи чьто вечержж и прѣмот потомы предерения предерения предерения и потомы предерения при предерения при предерения при предерения при предостава предостава
- Възсоче безъ им вныга съз чрыньць орълъ исть възсоче пара (л. 191 об. б. изъ 89 гл.)
- Въздразни почто не постаться оученици кго въздразни и из гля кда могоуть снове брачнии (д. 198 а изъ 91 гл.)
- Вълченыя и матьж творити надъ ними (бъсноунжщими).

 матьж бооугоднж върынъ а не отъ съложению многъ словесъ, ли вълченый заклинаньи, къ показаных члкооугодыя, да см ивимъ благословени и памативи, подобно сопълемъ глашанжще, къдъ емъимъ бажденый и лихословесью, а не въронж и истиннонж, ико же насучить, сь бо родъ рече молитвонж въиннонж, и въронж съ постомь исходить. (л. 214 об. а. б. изъ 99 гл.)
- Видаеть и на земли живът нбенаа видаеть. (л. 223 об. б. изъ 103 гл.)
- Вляство нъсть бо вляство аще не отъ ба оучинена соуть. (л. 255 об. б. изъ 113 гл.)
- Въслъплють тихоу бо сжщж морю, въслѣплють долъфини. (л. 259 об. б. изъ 115 гл.)
- Въз добрал възданкоу ми зълаа въз добраа, (л. 262 об. а. б. изъ 116 гл.)
- Влажить въсть же блага влажить кости, шкоже павла дийа. глющим. радоунска и радъ есмь съ всъми вами. и срце веселоумся съдравътворить. (л. 268 а.б. изъ 118 гл
- Владарю аще ли и настыри обращжться отъпальше что рекоуть владарю стада. (л. 277 а. изъ 122 гл.)

Γ.

Гнетиса — и не гнетися съ нимь въ солилѣ: (л. 10 обор. б. изъ 3 й гл.).

Гноусь — ибо выистинж гноусь и скаръдне прокажении есть сребролюбие. (д. 23 об. б. изъ 8-й гд.).

Годъ – никътоже воинъ бълва обазаетъса коуптами житиисками да воеводъ годъ боудетъ. (д. 34 б. изъ 14 гл.). Гонести - аште оубо хоштеши цъломо удровати: бъгаи бестать ихъ и не даждъ имъ дръзновения бестдовати съ тобож въ начатьцѣ бо говѣние имжтъ и тако лицемфроужть послежде высе дрызноуть пръвое вештажтъ кротъцъ и гладажтъ долоу, часто слъзатъ, образоужться чъстънъ и горьцъ въздъишоутъ въпрашажть о чистоть и сластънь слоушажть, вртовож бесрчож, и малы врскионишиси сорф. третие. для осклабичеси. я она грохотомъ вьсмигаласа, потоме и стовеса врзгчаголють менашта срамовънъи вредъ сеже тебе быважтъ оуды облъштажинтам въ съмрътъ оуне бо приближитися огни горащи, нежели женр юнр, юнр сли самъ. и врздочдвр одрсколити скоро, женрскрими же гаът ослабъвъ бъдънъ отидеши, добро оубо естъ и благооугодъно боу и чакомъ отърицатиса и не примъшатися ихр. ча не обузаветеся срджи ихр. врзедчиолемр гонести, такоже и врпачрппата мухлі вр поставр пауль. (л. 43 об. а. б. 44 а. изъ 18-й гл.).

Гонжзаетъ — не своимь тыптаниемь и троудъмь, нъ бжиемь кровомъ и по штьж гонфзаетъ *) недоуга сего, добро оубо есгъ на отъгънание противъника и чистотоу тфаг прфжде съпания на ложи, молитися мтвож сегж: Дажде намъ вуко, въ съпания покои тфлой, и съхрани нъ отъ мрадънрия трия и грфховрнича и дасари прфжде съпания на ложи, молитися мтвож сегж: Дажде намъ вуко, въ съпания покои тфлой, и съхрани нъ отъ мрадънрия плъти и дуа, дажде намъ стъинж творити въ страсф твоемъ, по прфжде съпания на троудъмъ, нъ бжиемъ стъинж творити въ страсф твоемъ, по прфжде съпания покои тфложения представа прадътвения продуктива прадътвения прадътвения продежения продуктивности предокта прадътвения продуктивности прадътвения продуктивности предокта прадътвения продуктивна предокта предърга предокта предътвения прадътвения предътвения предътвения прадътвения прадътвения предътвения продътвения прадътвения предътвения пр

въстанию оупразни тълесънъти страсти и мждрование пльтьное оусъци даждь намъ ложе покоино бъдаштеж мътслиж и тръзвомъ оумомъ да непръти боудемъ тажъкомъ съномъ нъ въздвигни нът на ноштьнам и оутрънам слоужения твоя и въсеноштьное намъ славословесье твое дароуи пъти вельлъпьное има твое ойа и сна и стго дха въ въкът аминъ: (л. 46 об. а. б. и 47 а. б. изъ 19 гл.). Да гонезнемъ окааним пррчска и аписка и самого въкът нашего чъколюбца ха (л. 109 а. изъ 49 гл.)

*) Во 2-й редакціи: и помощію гоньзъмъ.

Горъчве — медь бо каплеть отъ оустень жены любодвица: каже вь врвма наслаждаеть гръга твои, послвдъже оубо горъчве заъчи обраштеши: (л. 47 об. а. изъ19 гл.). Гръньцю — кок бо ркче причастык гръньцю съ котъломь: тъ приразитьса: (л. 86 а. изъ 37 гл.)

Гворьци — шкоже гворьци *) просѣдажште погыбажть тако величавааго памя по съмръти погыбнеть (л. 98 а. б. изъ 43 гл.)

*) Во 2-й редакціи: горньци.

Гнильства — молитиса боу да очистить нъг отъ гнильства нашего (л. 108 б. изъ 48 гл.)

Гнъводръжим — не дръзнеть бо никътоже бола сент мзент гнъводръжим стати предъ бит въ чисте молитвъ. (л. 116 а. изъ 52 гл.)

Говъинъцимъ — како еже рывыновати безбожынъцимъ ключиться а не върынъцимъ и говъннъцимъ сжитеи бо поистинъ говънни и хъп оученици (л. 120 б. об. а. изъ 55-й гл.) рыцъмъ и мъп говънний: (л. 153 б. изъ 72 гл.).

Голъмыша — аште са лоучить единому отъ нихъ голъмыша доити спъха да дроугъи въ завистытьи ровъ низънаде (л. 125 об. б. изъ 58 гл.)

Говънье — блаженъ моужъ иже оустрашанться всего за говънье. (л. 165 об. б. изъ 79 гл.)

Гладанть — шко члкъ въ лице гладанть а бъ срце видить (л. 202 а. изъ 93 гл.) Говъхъ — ги не посъдъхъ съ сонмомь игранжитиихъ нъ говъхъ отъ лица роукъ твокы (л. 207 об. б. изъ 95 гл.) Гржщеньня — мятва есть радость. и благодарыя пръдълогъ. итленье же печали. и гржщеньня, (л. 231 об. а. изъ 106 гл.)

Гнилость — хотащиимъ своїх гнилость отъложити. (л. 232 об. а. изъ 106 гл.)

Градноумоу — рече градноумоу ипискоупж. (л. 276 а изъ 122 гл.)

Гонить — тѣмьже неподобно ксть стаа словеса рѣшы ни праведно, аще не по чиноу гонить. блюсти же са комоужьдо себе трѣбѣ ксть, а не въисочаищиихъ, и глоубьшиихъ помъщлати. (д. 280 а. б. изъ 123 гл.)

1

Длъжъноунть — ыко оупъванинмь длъжъноунть оран орати: и връхъти на оупъванин приимати: (л. 10 а. изъ 2 й гл.).

Довъла — довъла а немъногомдим: (л. 13 б.) Во 2-й реракціи довлѣнїа. довълъ нашь отъ ба́ (л. 103 об. а. изъ 45 гл.).

Длдительно — неистовьно и дадительно пишньство: вьсь же примъщащися сихъ: не боудеть мждръ: (л. 17 а. изъ 5 й гл.).

Дътели — їже и о единои дътели небрегъ: высу въздрыжании просмрадить лъпотоу: (л. 18 об. а. изъ 6 гл.).

Довьлимься — имоуште же пишты и одфины сими довьлимься. (л. 25. б. изъ 9-й гл.). Во 2-й редакц: имоуще пища и содфите сими доволимъся. (л. 17 об.)

Дъльма — того дъльма припоуштаеть емь. Во 2-й редакц: емоу. (л. 42 об.) безгодьнжж скръбь. (л. 61 а. изъ 25 гл.).

Драселъ — и обращтетъся члкъ драселъ омрачениемъ мъслычимъ: (л. 62 об. б. изъ 25 гл.)

Доба — вилим оубо дийа и доба своиство истъ. (л. 66 об. б. изъ 27 гл.)

- Дрьзостить азъ придоу събъратъ дълъ и словесъ и помъщлении ихъ нъ и зълоба въ мънслехъ поминанма дрьзостить срца погоублема же оудръжаникемь и пъваниемь съкроушанть н (л. 122 а. изъ 56 гл.)
- Доогавленъ мже и сай Тонъ доогавленъ бо праведьнъи своеж жено ж. (л. 136 об. б. 137 а. изъ 64 гл.).
- Дрочень и поустошьнаго и бгомрызынаго дроченым прѣзорынаго: (д. 147 об. б. изъ 69 гл.)
- Дроужьнааго никтоже да иштеть своихъ си' нъ дроужьнааго (л. 153 об. б. изъ 72 гл.)
- Дъводоушивии сии сжть дъводоушивии (л. 181 об. б. изъ 85 гл.)
- Дъводоушьствоуи не дъводоушьствоуи (л. 182 а.
- Длъгословесьм хотащимъ спетиса, мирыныхъ бесыдъг, и длъгословесьм оупражнанжще оума с бжъм словословесьм, (л. 221 об. а. изъ 102 гл.)
- Дръвле—гй повели ми дръвле шьдъще погрети. Во 2-й ред: погрести (л. 173 об.) оба моего. (л. 254 а. изъ 112 гл.).
- Дигаци аще оубо молимъса гю да оставить намъ, то даъжьни немъ и мът оставлати, пръдъ гнама бо и бж нима немъ очима, такожде и дигаци сжть бълги, непорочнии пръдъ правьдонж нго. изво бжии и хъи слоужителе, а не члчи. (л. 279 а. изъ 123 гл.)
- Дъвословиви аще не обадьливи *) ни дъвословиви. ни сребролюбиви. нъ... въздръжьливи. (д. 280 б. изъ 123 гд.). *) Во 2-й редакціи: обидливи.

E

- Ельма ельма велии еси: тольма съмъраисм: (л. 99 а.
- Единоплътьникъ не дължи ксмъ помънѣти зълобы на единорожденикъг и единоплътьникъг (л. 114 об. а. изъ 52 гл.)
- Единосънно посъщение единосънно. и единожительно есть страньнолюбых, и нищелюбик, кже бо есть

трипраменно *) тврьдо. паче же свътильникъ. трьсвътьнъ. (д. 214 б. изъ 99 гл.)

*) Во 2 й редакц трипламенно твердо, паче же свътилникъ тресвътелъ. Лисгъ 148.

Ж.

Жировьное — подвижникъ: волащиихъ макъкое и жировьное житие: и разоумьнъйша: и цъломудрьнъйша и съдравъйша соуща: (л. 13 об. а. изъ 4-й гл.).

Жъраник: — нѣсть бо црсо небснок: брашъно и питик: нъ правьда и радость: и миръ о дсѣ стѣ: а не пища и жъраник: (л. 15 а. изъ 4-й гл.).

Жистотж — въдът жи ихъ жистотж вольнжи (л. 74 а изъ 30 гл.)

Жиди — не жиди обратитися къ їж и не благаи дынк о дынк: (л. 82 об. а. изъ 35 гл.)

бомись га пожидеть казаным (л. 173 б. изъ 82 гл.) пожидёте милости и (л. 182 об. а. изъ 85 гл.) мже жидоуть. (л. 206 б. изъ 95 гл.).

Жалитьси — аще оубо тако о ризѣ жалитьси кто и сварить (л. 203 а. изъ 94 гл.)

Жита — лоуче мало приштин съ правьлову ли многа жита съ неправьдову лоуче хлѣбъ съ сластых въ мирѣ неже домъ исплънь благъ съ сваромь (л. 208 об. б. 209 а. изъ 96 гл.) жита нищаго не лиши (л. 212 об. б. изъ 98 гл.)

Жить — въ истивж то бо есть свѣтъ и жить чатча. (л. 219 об. б. изъ 101 гл.)

Жадаеть — жадаеть бо присно спсении нашего благый млердъй владыка. (д. 238 а. изъ 107 гл.)

3.

Забить — оумъ вельидааго: забить мысли нельпыи: (л. 14 а. изъ 4-й гл.).

Заеметь — въсъ дьнь милоуетъ и заеметь правьдънъи: (л. 28 об. б. изъ 11-й гл.).

- Засъдъникъ засъдъникъ бълхъ при двъръхъ ем: (д. 50 об. б. изъ 20 гл.).
- Завидьника вола же оца кго истъ кжи спёти въсм члкы тако и завидьника (л. 66 б. изъ сл. 27).
- Затазаеть прѣкословисью и бестоудию игомь зьло затазаетьсы прѣкословьць бо равънъ истъ моштиж прѣзоривжмоу. (л. 77 а. изъ 32 сл.) коштеть бо присно. одолфвати истинъ и часто кратитьса бора старъи бълги (л. 77. а. б. изъ 32 сл.)
- Зыли вина исть высеи зыли (л. 94. об. б. изъ 42 гл.) атыште славынам зыль. (л. 95 а. изъ 42 гл.).
- Знаньство истовааго же съмъреныя знаньство не кже самомоу себе покъгдати оукоризнож нъ кже отъинъхъ коримоу добле тръпъти (л. 147 а. изъ 69 гл.)
- Забль— сластолюбивое бо срце. (тьмьница ї жазі) стража и веригы дійи въ врѣма исхода бждеть а тврьдолюбивое дврьрь есть отврьста похотьный бо врѣдъ забль праздыним есть (л. 154 об. б. изъ 73 гл.)
- Зъла вонъ не строитьбоса смрадъ съ вонеж ни зълавонъ съ муромь (л. 169. об. б. изъ 81 гл.)
- Змыквыскъпа грѣппыници же земла земла плъзыни и змыквыскъпа мысли сжть гнѣздаштенса въ срци (л. 171 об. а. изъ 81 гл.)
- Зълокъзньноу ж въ зълокъзньноу ж бо дийж не вънидеть пръмжарость (л. 172 а. изъ 81 гл.)
- Замачеть и въ сътвоу замачеть *) гроздъ (л. 184 а. изъ 85 гл.)
- *) Во 2-й редакц: и въ сътвоу замачеть грезнъ. Л. 130 об-Заозлобите — връма плакати: заозлобите дийа ваша: и връмя смылтиса: исе къ семоу запраздьноуйте ми праздьникъ: (л. 197 а. изъ 91 гл.)
- Зиждьника и власъ отъ главъ вашем не падеть на земли. бес тебе зиждьника и опа нашего, семоу оубо навънкъще отъ стъпихъ книгъ, не смъпмъ всемь надъматиса, или вельмоудровати о силъ. (л.218 об.а.б. изъ 111 гл.) Панд.

- Зъданьи гако птица особащиса на зъданьи. (д. 226 об. а. изъ 104 гл.)
- Завлъвиса не завлъвиса *) въздати млтвъ въ връма. и не жиди до смръти оправъдатисм (д. 233 об. а. б. изъ 106 гл.)
 - *) Во 2-й редакц: не замолвися воздаюти молиты въ время. Листъ 161.
- Зълословесом и зълословесом и і оца ли мтрь съмрытыж да оумьреть (л. 240 а.б. изъ 108 гл.)
- Завидъц (л. 296 об. б. изъ 130 гл.).

H.

- Излазаще: овиже ни въ црьквь излазаще: (л. 3 об. а. изъ присыланія Ант.). Во 2-й редакціи: овій же въ црквь. излазаще.
- Избава: нъ ба ше чам желанмаго избава: и спса мирьна: и приимъй радъ на роукоу глаще: поусти ма владънко прийти къ тебъ цесроу монмоу: (л. 10 б. изъ 2-й гл.). Во 2-й редакци избавитела.
- Избълтъкоунмъ ибо аще имъ избълтъкоунмъ: ни аще не имъ; лишимъсл: (л. 11 об. а. изъ 3-и гл.) избълтъкоунте. (л. 270 а. изъ 119 гл.)
- Избавж самбиль же заповёдь дрьжа законноуж глааше людемь: еда оть роукы чьем вызахь избавж или обоувь: се послоухь гь: (л. 25 об. б. изъ 9-й гл.) и избава моужж свое богатьство: (л. 213 об. а. изъ 98 гл.)
- Измоуть сеи ношти дійоу твож измоуть истебе, а мже оуготова комоу боудеть (л. 26 б. изъ 9-й гл.).
- Извыном не извыном нъ жтръ имать недоугъ. (л. 61 об. а. изъ 25 гл.)
- Излагантъ и зылъи члкъ отъ зылааго съкровишта срца
- Искъппить земла искъппить отъ въка оусъпьшам (л. 83 об. б. изъ 35 гл.)
- Ислиньсцъмь Нано бо естъ въп исаиньсиъмь еван-

риотънинъ чесо ради муро ск не продано бъ на тръхъ сътъхъ пъназъ и дано ништиимъ (д. 92 б. изъ 40 гл.)

Истьретьсм — аща мже створи роукож гръдость истьретьсм отъ людьи (д. 98 об. а. изъ 43 гл.)

Пзбавьника — мко нёсть избавьника кмоу (л. 125 а. изъ 57. гл.)

Истиньника — зане оуста истиньника наплънатьса смъха (д. 139 а. изъ 64 гл.)

Пмельникоу — оудобь оуловима исть всакомоу имельникоу и ловьцж. (л. 167 б. изъ 80 гл.)

Издръжть — нхтрынжих теплотж издрѣихть вънъ. (л. 222 об. а. изъ 102 гл.)

Измъно на — блянъ оубо есть оумъ, иже въ връма молитвьное, бесьматенью къ ббу бесъдоуеть, таковъй оубо мако птищь ордъ, на высотоу въземлетьса, и всь измъненъ бжьен измъно на свътовидьнъ бъваеть. (л. 231 об. б. изъ 106 гл.)

Истеса — испънтани срдца и истеса *) бъ. (л. 235 об. а. изъ 107 гл.)

*) Это слово и во 2-й редакціи написано: истеса.

Исхода—сильнъ подобитися стрицемъ. ихъ же възиранжще исхода подобитеся. житыж и въръ. (л. 253 об. б. изъ 112 гл.)

Измираещи — почто измираещи доме иилыть глёть гь (д. 256 об. б. изъ 114 гл.)

Изащьни — бълете ми людин изащьни, црско сщнин (л. 286. а. изъ 126-й гл.).

Исъпоусти — исъпоусти намъ щедротъ твом. (д. 308 а. изъ мол. о исповъд.)

IA.

ПА дати — пость оубо есть еже не тьчы позав гадати. нь еже мало гасти (л. 21 а. изъ 7-й гл.).

ПАРАЛГО — молитва гарааго тако и кадило мръзъко (л. 60 об. а. изъ 24 гл.)

ГАДРО — не отврати лица твоего отъ отрока твоего ико скръбж идро оуслъщи ми. (л. 64 б. изъ 25 гл.) нѣсть спёнъи емоу бйь его нъ идро оуслъщи ма ти ико и сконьчаса дхъ мой. (л. 229 об. а. изъ 105 гл.)

Пдръ – и бждоу рече съвъдътель падръ (л. 134 об. а. изъ 62 гл.) — вьседрьжителю слово оче. самосъврьшенъи їў хе адрааго твонго млёрдыя їсоу, добрый пастоуше своихь овейе, не предажде мене крамоче зминие, ни желаных сотониноу остави мене ижо сема тыла вр немъ исть тъ оубо ги црю прстъи бже покланакмъ и йу xe съпашта ма съхрани бесъмрьтьнъимь свътомь и дхомь твоимь стыимь имь же сти свом оученикы. избавлуы отр крамоты эминняны, чажче же ми недостойноумоу радость спсеним твонго на ложи монмь. и просвъти ми оумъ свътомь разоумым евангелим твокго. дшоу мож любъвых крста твонго срце мон чисто ток словеси твонго тьло мон твонк страстых бестрастьноюх, менсти мом твоиме мибоме сяхбани и везчвисни му отаготожено, на твое ставостовесее, ми поктануемя кси и прославланит ст оцемь и стъимь дхомь въ вркя аминъ (л. 179 а. б. об. а. изъ 84 гл.)

ГА ръмничъ — добро вѣло, и вельми пользьно, еже отърицатиса безгодьнъихъ бесѣдъ, и оукланатиса миромоудрьнъихъ, без великъихъ нжжда, и на болюбы кромѣщьниихъ мира, и насжщиихъ въ мирѣ, какоже бо несъгласенъ есть сходъ волоуи, и бътволъ, и карьмничь, и онагрь, тако и чрыноризьць, и мирынъихъ чрыноризьць, не владеть бо собок самѣмь, поработилъ бо са есть створьшжмоу и война. (л. 220 а. б. изъ 102 гл.)

W.

Мръливъ. моужъ аръливъ не благообразьнь (л. 60 a.

Аза — прёзорьнам аза горьши есть высёхы маы (л. 97 б. изъ 43 гл.)

₩.

Нединотълесьникът — и съпобольти съ ндинородь никъг и ндинотълесьникъг и ндинохрьстьникъг. тъмп бо благогодиться бъ (л. 108 об. а. изъ 48 гл.

Жрожда — дрывним. дроченик. (л. 297 а. изъ 130 гл. К.

Коньчънък — коньчьнѣк мъисли своки отъпадъше: (л. 3 об. б. изъ Присыл. Ант.). Во 2-й редакц: конечьнѣе же мъисли своем ѿпадошм. (л. 2).

Кромъшъниихъ — паче же отъ кромѣшъниихъ странъ приходащиимъ на поклананик стъпихъ мѣстъ: (л. 6. об. б. изъ Присыл. Ант.).

Кратъгри — и питин ихъ отъ кратъгри *) истинънънд лозъп (л. 7 об. а. изъ Пролога Ант.).

*) Отъ Греческаго слова хратур, бокалъ, кружка, чаща.

Калоу — аште сьбереть грёшьникъ ико землж сереброравьно же калоу злато вьсе правьдьници сьнабьдить и дрызаи непорочьнымы своимы житиемы глазше аште объщтахь злато крёпость мож ашта ли вызвеселихься многоу богатьствоу ми бывьшоу: л8че оубо мало правьдыник паче богатьства грёшьниихь многа послоухоуеть же и павыль: ико корень высёмы зыломы есть сребролюбие (л. 24 об. а. б. изъ 8-й гл.)

Кръмитъ — мко же бо свѣштъное свътѣние кръмитъ масло тако и похотънъи огнъ разгнѣштаетъ женъска бесѣда. (л. 40 б. изъ 17-й гл.) аште алъчеть врагъ твои кръми и аштн ли жаждеть напоми и (л. 115 об. а. изъ 52-й гл.).

Кръмовании — ни правъдънъихъ кръмовании трѣзвъномъ српемъ примти можемъ (л. 58 а. изъ 23-й гл.).

Которахъ — нъ въсегда въ которахъ и въ сваръх живът добро оубо отъвръщти и сть зълъти квасъ изветъщавътити на новок въмъщиния и окливитании, и пръхонельно бо кстъ намъ подобитиса въ пжстънни бывъшинмъ ръпътивомъ и възгливомъ людкмъ нъ пачк ико чала сжита благодати (д. 72 а. изъ 29 гл.).

Кынветивъ — мжжъ кынветивъ вы матежъ свара (л. 72 об. а. изъ 29 гл.)

Коляньць — але фандръ коляньць много зьло ми створи (д. 77 об. а. изъ 32 гл.)

Коужть — не тъчъж на хръбыть нъ и на лици нашемь коужть грышънии (л. 100 б. изъ 44 гл.)

Коздимо — кже великомоудровати о себъ коудимо и отърочъно обрътаемъ (л. 101 об. б. изъ 45 гл.) Во 2-й редакціи: коудимо и бречено форътаемь (л. 72 об.)

Коращен — око ржгажщенса обло и коращен старость матерынж да изврытать н врани. изъ обочиж. (л. 106 об. а. изъ 47 гл.)

Къжште— и га на кръстъмимоходаште хоулахоу къжште главами (л. 112 б. изъ 50 гл.)

Казаньк. приемдая казаньк въ благънхъ бждеть (л. 143 а. изъ 67 гл.)

Коль — шкоже (коль) соха *> подъдрьжить вѣж плодьноу тако страхъ бжън добродътъльна. (д. 147 б. изъ 69 гл.

*) Коль написано на полѣ. Трудно, не встрѣчая сего слова въ другой разъ написаннаго въ сложности, узнать, въ сложности ли съ словомъ соха сіе слово должно стоять, или выставленное на полѣ слово: коль уясняетъ слово соха. Вирочемъ въ Евангеліи 1118—1128 г. слово соха употреблено въ значеніи дреколій. См. листъ 133 б. съ мечя и съ сохами.

Кръна — ни приведи на жрътвж овъчате порочьна и крънаили кжса или слъпа или крастава (л. 171 а. изъ 81 гл.) Кръмильства — имь же бо нъсть кръмильства. (л. 176 об. б. изъ 83 гл.)

Кобеньы — вражениы и кобеньы и соны соукта сжть (л. 178 об. а. изъ 84 гл.)

Коло — шко на коло бъкми (л. 182 б. изъ 85 гл.) Кажеми — сего ради мът Таникмъ кажеми ксмъ любити троуда: (л. 186 об. а. изъ 86 гл.) семоу бо отъ квлиснаста кажем и ксмь гажщемь: (л. 194 об. а. изъ 90 гл.)

Кръмаж — данжщаго съдравие и кръмаж всакой плъти. (л. 219 а. изъ 101 гл.)

Клепца — да спсешиса шко сръна отъ тенета, и шко ити *) ис клепца (л. 226 б. изъ 104 гл.)

*) Слово ити должно быть написано вмъсто птица.

Краставо — или враставо съложениемь. (л. 246 а. изъ 411 гл.)

Казновати — имѣний бо на немь любовъ и на искриниимь своимь, далече есть отъ всего грѣха, и възлюбленъ бя́ь аще ли да не родоуемъ, то вѣсть казновати *) прѣслоушанжщан нът (л. 257 а.б. изъ 114 гл./.

*) Во 2-й редак: имъкан бо на нем. любовь и наискренимь своимь. далече е б всъх гръх, и възлюбленъ бйъ, аще ли не небрежем то въмы сами како казнити хощет, преслоушающаю ны. Л 175 об.

Кажеть — ыко чадолюбивь объегда оузрить бещиноунжща своего сна, то кажеть, егда же видить првнемаганжща, то твшить и. (д. 263 об. а. изъ 117 гд.)

Красолюбье (л. 297 б. изъ 130 гл.)

J.

Алгоню — добро ксть вьсе въ мѣроу лагоню: (л. 13 б. изъ 4 гл.). Во 2-й ред: добро же ё́ все в мѣроу и лагодно.

Ласкръдивъ: — члбкъ даскръдивъ: ничъто же ино: въ тъчиж чрбвж позиньиъ бъщакть: д. 14 а. изъ 4-й гл.,

Јохче: — лоуче оубо ксть мимотещи сладости чрѣвынъпа: (л. 14 б.)

Лихопдип — пипньство: паче лихопдип тажъчѣк ксть: и зѣло отъречено ксть: стъпин кънигами: (л. 15 об. а. изъ 5-й гл.; л. 297 б. изъ 130 гл.)

Дихопитин: — виньнок бо дихопитин: ничъсоже иного подаванть: нъ истоуплении оума и нищегоу: (д. 15 об. б. изъ 5-й гд.).

Лихотын тихь — въ истиноу бо дихотын тихь члкъ неть пинньство: и облыщентихъ: (л. 17 б. изъ 5-й гл.).

- Лишвьнок лихвоующей нечисти и жестоци именоукми соуть мрьзъци бо соуть пръдъ гмъ и члкъ и ю нждъ хрьстыяномъ юркчено ксть примъпшленик лишвьнок (л. 30 а. изъ 12 гл.) Во 2-й ред: ... лишвеное. (л. 21).
- Лоукогрънзьца бѣжатъ смрада лоукогрънзьца: (л. 38 а. изъ 16 гл.). Въ 2-й ред: . . . лоукаваго грызьца. (л. 26).
- Любеници бѣжимь оубо отъ нихъ любеници. (л. 40 об. б. изъ 17-й гл.) подражателе бждѣмъ хвомъ любеникомъ (л. 112 об. б. изъ 51 гл.)
- Дюбобладивжіж засвёдётелюжть ти благым мъисли погоубити любобладивжіж мъисль (л. 55 об. а. изъ 22 гл.)
- Авковахомъ пръстанъмъ бъти бистоудни и пръкословъци да не речеть и о насъ лъковахомъ вавоулониж и не исцълъ (л. 78 а. изъ 32 гл.) пачи жи оубо и лъкоунтъ или масломъ или пластъпремъ (л. 123 об. б. изъ 57 гл.)
- Лихъ зѣницж бо не имъг лихъ кстъ свѣта (л. 80 об. а. изъ 34 гл.)
- Лоя чажться. при инфхъ бо врфдфхъ прилози гавф доучажться и дий оудобь познаванть сжиттию къ нимъ брань и мольбож въздражанть ж а тъштеславьнага въль гако сжити различьна жестопобфдьна бълванть (л. 95 а. изъ 42 гл.)
- Людиноу—не вражьдоуи людиноу своємоу. (л. 122-об. а.) Лоучинъ Тано же ксть и въ лоучинъ евиглъи егда же исплънишася дъние родити елисавеои и роди сйъ. (л. 126 об. б. изъ 58 гл.)
- Лихов бълди же вамъ кже еи еи и еже ни ни а лихое сего отъ непрыязни есть: (л. 134 об. б. 135 а. изъ 62 гл.) Лакомыя завидивъй бъсъ и пооучакть нъг лакомым рекоу и сребролюбым и тъштеславым (л. 170 а. б.
- Лачеть—и лачеть намъ съти и ловитвът (л. 170 б. изъ 81 гл.) Любии — сего ради въспоминанмъ вамъ любии (л. 177 об. б. и 178 а. изъ 84 гл.)

изъ 81 гл.)

(т. 200 с. изг. 83 гт.) Триовати — не триовати ни одиме, (т. 180 с. изг. 88 гт.) Триовати — не триовати ни одиме, (т. 180 с. изг. 88 гт.) Триовати — не триовати ни одиме, (т. 180 с. изг. 103 гт.)

Лицезорым — огрѣбанжщеса всего гиѣва. лицезорым (л. 279 а. изъ 123 гл.)

Ложница — и вънидоуть въ ложьница оча (л. 295 а. изъ 129 гл.)

M.

Масла — отъ плода пьшеница и вина и масла: (л. 12 а. б. изъ 3-й гл.).

Малотръбим — твло бо пища трвбоунть а не сласти: малотрвбим а не пресътым: (л. 13 б. изъ 4-й гл.).

Мъногобрашъник: — мъногобрашъник: грьтань оубо веселить: кръмить же чрьвь неоумоученъ и неоусъпжщъ. (л. 13 об. б. изъ 4-й гл.).

Мотыль — объстивый: *) ничимь же иньмь хвалитьса: нь широкыймь и пространыймь чрввомь: храмомь чьстьныхь кмж мотыль и вылагалищемь: (л. 14 а. изъ 4 гл.).

*) Надь словомь объстивый другими чернилами надписано ь: объстивый.

Моутитьса — хота же бляньи айль исцёлити таковы неджгь лихоиманим: присылаеть гла: воле нынё богати и плачитеса задрёжжште *) о страстёхь вашихы: градоуштиихь на вы богатьство ваше изгни: и ризы вашы мольми изёдены быша: дёдь же о таковыихь глеть иде оубо образомь ходить члвкы обаче высоуе моутиться съкрываеть и невёсть комоу събираеть м: (л. 32 а. б. изъ 13-й гл.) начынеть мжтити срце члкоу. (л. 43 б. изъ 13-й гл.).

*) Во 2-й редакціи: задражюще.

Многолюбьзнъпи — многолюбьзнъпи гъ нашъ мароож изоучаетъ нъп гал къ неи мароо мароо печешисл и мльвиши о мнозъ: едино же естъ на потръбоу мариы бо благжых часть избъра: (л. 34 б. и об. а. изъ 14 гл.).

Мждроунте — въщына мждроунте а не земьнам (л. 37 об. а. изъ 15-й гл.).

Мирынъими — не приближиса къ двъръмъ домоу ем да не насъттатса ини добротът твоем и раскаещиса по слѣды добро оубо слоушати глжштааго не оженыса печетъса гийими како оугодитъ гю оженьи боиса печетъса мирынъими како оудитъ *) женъ и раздъленъ естъ (л. 42 об. б. изъ 17-й гл.).

*) Въроятно ошибка здъсь писца вмъсто оугодитъ.

Моудънь — боуди въсъ члкъ скоръ послоушати а моудънь гати мждънь въ гнъвъ гнъвъ бо моужоу правъдъ бжим несъдъваетъ (л. 58 об. б. изъ 23 гл.)

Мильнък — кгда бо оудобиеть окаанви дійи икоже ктеръ лютъ моучитель вельиградъ и высокъ првимъ въсж ж *) разорить и раскопаеть и сеже мильнък (л. 99 б. изъ 43 гл.)

*) Во 2-й редакціи: всюдоу разорить.

Мътоймьци — боющеса паче притъча гна юже о вельхвальнъемь. фарисей и о мънтоимьци. (д. 103. об. б. изъ 45 гл.)

Множьнъе — аште къто за истиноу хвж прииметь срамъ множънъе отъ множъства пославенъ бждеть и оуслышить отъ челеснааго врача дщь нашихъ жже съдравъ бъ къ томоу не съгръщай (л. 111 а. б. изъ 50 гл.)

Мольбыное — мкоже дымъ мжчить очи тако зълобивааго оумъ въ врёма мольбыное (л. 115 б. изъ 52 гл.)

Младеноунте — зьлобож младеноунте (л. 116 а наъ 52 гл.)

Младиштемъ — ыко младиштемъ законъ полагам заповъданть не безоума (л. 133 б. об. а. изъ 62 гл.)

Мъттьникъ — ыко ызъчьникъ и мътьникъ (л. 142 б. изъ 66 гл.)

Мрьзоунхштиимь рыцьте братым наша ненавидащиимъ васъ и мрьзоунхштиимъ (л. 142 об, б. изъ 67 гл.)

- Мазано иго бо мое рече мазано: *) и брѣма мое льгъко ксть (л. 150 об. а. б. изъ 71 гл.) подъльгъкое и мазаное иго хбо. (л. 223 об. б. изъ 103 гл.)
 - *) Зайсь неправильно переведено слово устотом. В фронтно, въ подлинники, съ котораго переводили, стояло слово усистом съ, а не съ т, что не ридко встричается въ древнихъ Греческихъ рукописяхъ IX, X вика и поздние.
- Мимотъкаеть богатьство аште мимотъкаеть не прила-
- Мжтынж кольми паче молитьж мжтынж не родимж. (д. 171 б. изъ 81 гл.)
- Матерьства до старости и до матерьства не оставить бъ. (д. 172 об. б. изъ 82 гд.)
- Малолътьнаа кже оставити малолътьнаа и въноутрь бъити въчьнъихъ благъ (л. 192 б. изъ 89 гл.)
- Мильим коньчиве прётва испаде, сна илишва, шфонии и финиесъ, не послоушавъща гласа ода своего, кивотъ бжый въ ржкът иноплеменьникомъ предаеть сама же мильиж съмрыть примста съ людьми. (л. 256 об. б. изъ 114 гл.)
- Можданы въздамь тебѣ обѣты мом. мже издрѣсте оустьнѣ мои всесъжагаемым можданым възнесж тебѣ съ кадиломь овыны. възнесж тебѣ волы съ козылы. (л. 271 б. изъ 120 гл.)
- Мънж да изидеть слово отъ страха бжыл. на съврышенж любовъ иго. любъви же мѣнж тврьдоунх непрѣсѣкаимоунж. многами напастьми и мжками. (л. 290 а.б. изъ 128 гл.)

H.

- Никъже рече тъ: никъже можеть дъвъма господинома работати: либо о единомь не родить а дроугааго дръжиться: (л. 31 б. изъ 13 й гл.).
- Находащж лють бо грышынивоу находащж на дъва поути: (л. 31 об. а. изъ 13 гл.).

- Наносомъ аште ли въспротивишиса скръбънъимъ наносомъ и инъхъ зазиракши нквъси ико вельниж бжъж противишиса (д. 75 об. б. изъ 31 гл.)
- Наничьници достоить ли дати киньсъ кесарю или нидамъ ли или не дамь тъ же посрамила ихъ опътъливок лицемърик речк къ нимъ чьто ма искоушакте наничьници покажитк ми цатж киньсънжж (л. 81 а. изъ 34 гл.).
- Нитръбалго и нитръбааго раба въвръзъте въ тьмоу кромъшънжю, тж бждеть плачъ и скръжътъ зоубъи (д. 85 б. изъ 36 гл.)
- Народотворъчы аште бо бы не ослоушаль заповъди народотворъчы небы оубо лишилься породы и дрѣва б. изъ 38 гл.)
- Наложению ахарь же прёстжпьникъ законоу и заповёди бывъ оукрадк отъ наложению телиж*) и макъ златъ и дидрагъма дъвёсъть и грехъ кго дёльма людик гыбнвахж аште небъ оугодьникъ исъ възъпилъ къ тю (л. 91. б. изъ 40 гл.)
 - *) Фелиж отъ Греческ. слова фермию запястье, зарукавье.
- Незаливнити мнози мжчителе съдоща на тылахъ незаапънтъи же оувазеса въньцемь и въ пръвънмь отъ прствии о снохъ иосеовъхъ рече тъ къ самоилю не за при на лице немоу (л. 104 об. б. изъ 46 гл.)
- Непамативънмь зълоу—подобимъса кротости адовъда и мън оуслъншимъ отъ ба обрътохъ мжжа противж сриж монмоу обрътохъ бо рече пръблагъни и благолюбыць мжжа по сриоу моемоу иже сътворить выса воламон о непамативънмь зъло у ддъ и овразъхъ *) блазънмь (л. 112 об. б. 113 а. изъ 51 гл.)
 - *) Во 2-й редавціи: и образѣ блазѣмъ: который переводъ вѣрнѣе, безъ подлинника рѣтить трудно.

Напраснивъ и коже оубо плодъ многъ низълацаеть изкоже оубо плодъ многъ низълацаеть

мристе ижжю. (т. 142 ст. пар 68 гт.) враго и том температичество, назите

Ненапастьство — оубо ненапастьство исть жить и чаче на земли (л. 174 об. б. изъ 82 гл.)

Непрыманинамъ да възможете стати противж къзнемъ непрыманинамъ (л. 183 об. а. изъ 85 гл.)

Нв посъкажемъй — ыко да непосъкажемъй твокй милостисъблюдеши ми дшж и тъло и дхъ (л. 184. об. б. изъ 85 гл.)

Ничеть — въ роукоу бо (нетажа) недѣла *) трыник ничеты и ижтык нета жы настыани трыным (л. 186 а. б. изъ 86 гл.)

*) Во 2-й редакц: въ роукоу нестажатела терніе ничеть, и поутіе нетажи настылани терніа. Листь 132.

Непостоупьни — братик тврьди бълванте непостоупьни (л. 191 а. изъ 88 гл.)

Неимъньство — неимѣньство цѣломулрьно житы мнихоу оуказанты (л. 191 об. б. изъ 89 гл.)

Неоплазивъ — неоплазивъ и кротокъ (л. 242 об. а. изъ 110 гл.)

Начальы — игоуменъ отъ дѣловьнаго начальы наричеться игоуменъ. (л. 247 б. об. а.)

Напрысокъ—пωанъ напрысокъ гнь. его же и люблаще йсъ гако чиста. (л. 253 об. а. изъ 112 гл.)

Навънкиът е възъмъте иго мое на са. и навънкиъте отъ мене шко кротъкъ есмь и съмъренъ срцемъ и обращете покой дийамъ вашим, иго бо мое мазано, и бръма мое льгъко есть. (л. 260 а.б. изъ 115 гл.)

Набъдъник — людик въ насъ на бъдъник бжък, наслъдьници нетлъкщь и невадоущь объщанъи (л. 278 а. б. изъ 122 гл.)

Ноудить — ноудить нъп братися съ золыж. (л. 288 б. изъ 127 гл.)

Нерастоупноу — по съвъкоуплени ж нерастоупноу, неразлоучноу. неразмъсьноу. (л. 300 а. изъ 130 гл.)

Напрасные — (л. 297 б. изъ 130 гл.).

Неочалькъ щедроты твом въ родъ и родъ прѣбъввачтъ на людькъ неочаалѣкъ. (л. 307. об. б. изъ мол. о исповѣд.)

0.

- Оцйхъ мже о стъмхъ оцйхъ нашем лавръм: (л. 2 об. б.) Въ 2-й редакціи: оцбхъ (изъ Присыл. Ант.).
- Охапавъ мъногоже приплаклавъ и охапавъ стъпа и трыпъливъпа ихъ мощи: положи въ ложихъ очйхъ: (л. 4 б. (изъ Присыл. Ант.).
- Обнизънть: шко вьсь въссайса обнизънть: и низайса възвъситьса: (д. 12 об. а. изъ 3-й гд.).
- Объвстивый *) дхъ живый въ ласкръдёмь чловёце скръбить: и нетрыла смрьдёним оходить отъ него: мкоже бо дымъ прогонить бъчелы: тако и объёстивы и благодёть стааго дха: (л. 14 б. изъ 4 гл.).
 - *) в послъ надписано и другими чернилами.
- Ошаванжтьса: хотащии чисть пожити сего ошаванжтьса: *) и по правоумоу пжти безблазньнь ходать: слышаще апла глжща: не оупиваитеса виномь: въ немь же ксть не спсеник: (л. 17 об. а. изъ 5-й гл.).
 - *) Во 2-й редакціи: фшамваюся.
- Объданин мь: блюдьтеса еда отагъчанять срца ваша объданин мь: и пининьствомь: и печальми житиисками: (л. 18. а. изъ 5-й гл.). Въ 2-й реданціи: ... объаденіемъ.
- Ошанса не ощанса благотворити оубогоу: егда иматъ роука твом помагати: не ръци отышьдъ възвратисм: и оутръ ти дамъ: (л. 28 об. б. изъ 11 й гл.).
- Обило апіть такоже пооучат тимовіт глайше богатьнимь въ нъзнашьний вікть запрінцай невысокомоудровати, ни оупъвати на богатьство безвістити: нъ на ба данжщааго намъ вьса обило: въ наслаждению благодати: (л. 30 об. а. б. изъ 12-й гл.).
- Очьная высе еже вы свётё семы похоты плотынам и похоть очынам гръдъини житиискам (л.37 а. изъ 15 гл.).

- Обранъвши аште обранъещи безоумьнаго посръдъ съньмишта срамъта и неотъимещи безоумил его. (д. 38 об. а. изъ 16 гл.).
- Охлаштати подобаеть бъгати частынхъ женъскъ ръчьи аште ли ноужда бъдетъ то охлаштати очи (л. 50 об. б.) изъ 20-й гл.) не въхлаштам азыка своюго нъ лъста, српе свою сюго съють въра. (л. 74 об. а.б. изъ 30 гл.).
- Охластити силенъ охластити и въсе тъло. (л. 56 б. изъ 22-й гл.).
- Оплазоуетъ любъ не оплазоуетъ не гръдитъса не зъло образоуетъ и наноситъ мнж бо шко бъ нъ апъ последъната ави шко на съмрътъникъ (л. 56 об. а. (изъ 22-й гл.).
- Одриноу и въведи ма въ одриноу твога заблажадьшен овъча (л. 68 об. б. изъ 27 гл.)
- Охъ охъ мив дите ыко погътби говвинъ отъ земля (л. 77 об. б. изъ 32 гл.)
- Оскжжданть нелюбан бесёды оскжжданть зълобоу (л. 79 об. а. изъ 33 гл.)
- Опоуштажть сжть бо мнози непокориви сжесловьници и оумольстъци таже подобаеть въздражати иже вься домы опоуштажть оучаште ихь же не подобаеть (д. 80 об. б. изъ 34 гл.)
- Омразить оукланаи оухо свок не слышати законъ и тъ матвоу свож омразить. (л. 88 б. изъ 38 гл.)
- Ори не ори лъжа на брата своиго и не въсхотви лъгати вьсем лъжа (л. 93 а. б. изъ 41 гл.)
- Окоу шати сими въсвми начънеть бжылаго члка съст р влати и кгоже нк възможе чьстиж възмти сего трыпеникмь бечьстии въ безоумие възметь. (л. 95 б. изъ 42 гл.)
- Отътагнжтьса аште и въ сама послѣдынага зылобы доиджть аште и поусти бждоуть добръм дѣтѣли, и отътагнжтьса длъжѣне и вьсе по видимоумоу про-

смрадать естьствьное доброе оустроение: есть бо таковьимь нѣкъгда възбъдъщи къ боў (л. 108 а. б. изъ 48 гл.) Ооскоминът — гадъшжмоу бо зелень ооскоминът *) зжби (л. 130 об. б. изъ 60 гл.)

*) Во 2 й редакцін юскомин вють зоуби. Листъ 93.

- Очистъеть не приоучан клатв оустъ своихъ и именованиемь стго не объткниса кланъи бо са не очистветь отъ гръха. (л. 134 б. изъ 62 гл.)
- Обоитивъ прѣдъ тоуждиимь не твори ничесоже таина не вѣси бо чьто ти створить и пакъг члкъ обоитивъ отъкръваеть съвѣтъ въ съньмишти (л.136 об.б. изъ 64 гл.) Обоутель глеть бо бъ моусии оу *) рѣши обоутѣль **)
 - ногоу твоенж (л. 152 об. б. изъ 72 гл.)
 - *) Въ средин $\mathfrak t$ добро $\mathfrak d$ выскоблено.
 - **) Вмѣсто oy стояло $u_{_{\scriptscriptstyle 1}}^{\scriptscriptstyle 2}$ и $_{_{\scriptscriptstyle 3}}^{\scriptscriptstyle 7}$ выскоблено.
- Остроучниемь напоимъ бранж свож остроуениемь мжтномь кацёмь любо блазномь (л. 153 а. б. изъ 72 гл.) Огавланжть кгда огавланжть кстьствыным къ сласти и похоти. (л. 169 б. изъ 81 гл.)
- Оладъкть да не шко. лёнаштоуса тажарю оладъкть садъ (л. 169 об. а. изъ 81 гл.)
- Осъдъвъ мжжь высь осёдёвъ въ постёхъ и троудехъ състаревьса (л. 180 об. б. изъ 84 гл.)
- Останъка се множицен възъпиеть къ гоу, егда въскръбить лънаиса безостанъка правило свое отъдати боу. (л. 229 об. б. изъ 105 гл.)
- Одрьти—егда нази и одрьти вси станемъ (л.235б. изъ 107гл.) Острогнъвъв — аще кое острогивъе найдеть. абье дхъ стъй въстжжитъ, неимъ мъста чиста. (л. 243 а.б. изъ 110 гл.)
- Одолоу на ще—нъ и егда къ немоу аршноу. бестоужда етеръи. архиеросоуни и етна архии въстаща одолоу на ще. обладавше оубо всёмь любочьстьимь. (л. 258 об. б. изъ 115 гл.
- Оборвнымъ длъжънъ есть блгодарити. гакоже б \pm великый и ω въ. погоубивъ бо все свое, ещеже и десати птищь гн \pm здо чадъ, по сжтомъ имъ, оборенымъ въ

пирь. хвалоу въздавъ глаше. Гъ дасть Гъ отатъ, мко Гю год в бысть тако и бысть. (л. 264 об. а. б. изъ 117 гл.). Отъпалът бждоуть — ащели отъпалът бждоуть, то лютв пастыремъ боудеть. (л. 277 а. изъ 122 гл.)

Оставить — кто нъп оставить отъ любве бжым, скръбь ли. или тоуга. (д. 291 об. а. изъ 128 гл.)

П.

Полацанії *) — врыты камень на высотоу на главж свож мештеть и конани имоу дроугоу въпадеть вь нж и полацанії сёть оувазнеть въ неи и твораи зъло. въвалитьса въ не (л. 113 б. об. а. изъ 51 гл.)

*, ї вверху послѣ надписано.

Пръвративъ — мжжъ пръвративъ газъкомы въпадаеть въ зъло (л. 117 об. а. изъ 53 гл.)

Плъснь — акоже чръвь въ дръвь и плъснь въ ризъ тако срце и лице просмражданть въпадъщоумоу въ роуцъ на завида: (л. 118 об. а. изъ 54 гл.)

Промътсльнико у мждрѣ и неиздрочьнѣ сжждышю ономоу оубо хоудоумоу достоиновати и прывовати и обладати намъ же послѣдыновати (л. 119 об. а. изъ 54 гл.)

Пъръникомъ не подобимъса соуетънъцимъ ръвъникомъ и пъръникомъ навъкъще отъ бжъствънааго Таним връдъ ръвъним (л. 121 б. изъ 55 гл.)

Помаслининъ — аште жк ли етери и отъломишаса отъ вътвии тыже сверъ помаслининъ съп присцъписа, и причаствникъ корени и сласти бъ маслинъп, не хвалиса на вътви, аште хвалишиса, не тъ корень носищи, нъ корень та, речеши оубо отъломишаса вътви да азъ присцъпъх са, (л. 124 об. а. изъ 57 гл.).

Покажи — ги не простыж твоенх обличи мене ни гнѣвомь твоимь покажи мене (л. 143 б. об. а. изъ 67 гл.)

Правьдьнословоуеть никтоже съм врагаса (въпръкъ гдеть) правьдьнословоуеть (л. 147 а.б. изъ 69 гл.)

Панд. 7

Поспънятьса — любаштинмъ ба: вса поспънятьса въ благо: (д. 150 об. б. изъ 71 гл.)

Пръстрадаеть — все пръстрадаеть (д. 154 а. изъ 72 гд.) Пръзоривьство отъ таковъта славы, раждаеться пръворивьство възношенье дъиснье величанье высотъ гръдость отъ въка бо пръзоривьство и вси връди сжтъ (д. 154 об. а. изъ 73 гд.)

Порокоды ыкоже и павлъ (коуда) порокоды галаты глеть дхмь начънъше нъи плътин коньчаванте (л. 154 об. изъ 73 гл.)

Поэтить — въ истинж же и правыном врены ж. неподобно есть и всаком неправыды поущте соугоу бъмър в пмъти малоу и великж. (л. 160 об. б. 161 а. изъ 75 гл.)

Полакли — высждоу стиги пржжали кмоу полакли сжть разоумъкми имельници и ловьци нъ и въсхътъници врани исклюжть кмоу очи (л. 167 б. изъ 80 гл.) Пръзоривъимъ — съмъренъимъ дакть бъ благодъть, пръ-

Пръзоривъимъ — съмъренъимъ дакть бъ благодъть, пръзоривъимъ же противиться (л. 175 об. б. изъ 83 гл.) Подъскъттити — и не имѣаше къде главът подъскъттити *) (л. 187 об. а. б. изъ 86 гл. .

*) Во 2-й редакцін: подклонити. Листь 133.

Проновромь — что мы недостойнии имамъ въздати кмоу а не въ смъсъ и глоумленьи проноуромь пришывства нашего дыни (д. 206 об. б. изъ 95 гл.)

Поспъвати — добро оубо есть словесы оуспъвати въпрашанжщимъ, добръе же добродътълыж и матвон поспъвати имъ. (л. 222 б. изъ 102 гл.)

Призърж — на кого призърж. нъ на кротъкаго и маъчалива, и трепещжщаго моихъ словесъ (л. 224 об. а. изъ 103 гл.)

Потазанжщиихъ — ни пакът безъ остатка бътги чесого потазанжщиихъ на пользж и спсеник дийн (л. 2 об. а. изъ Присыл. Ант.).

Прозвютерьскъпимь — тако и прозвютерьскъпимь саномь кмоу почьтевоу бъти: (д. 5 б. изъ Присыд. Ант.).

- Постава стъ постава оубо: § цериць сихь: мало ижиць изахъ: и сътворихъ препоисание: (д. 7 об. б. изъ Присыд. Ант.).
- Пъснивьць пъснивьць же: блаженъ моужъ кмоу же есть има гне оупъваник кго: и да въздрадоу!Жтьса вьси оупъва!Жщии на та: (л. 9 б. изъ 2 й гл.).
- Плътънам моудрость плътьнам съмръть: а мждрость ахвънам жизнь и миръ (л. 15 а. изъ 4 й гл.)
- Присвыновкь да показам сыврышеное выздрыжание рече: присвыповкы ыко стно исыше, и сраце мое ыко забыхы сынысти хатба моего: (д. 19 об. б. изъ 6-й га.),
- Пръбълтънъп ихъ апте бо о видимъпхъ и же даетъ намъ блага въсегда обильно благостиж своеж бъ не емемь въры емоу: нъ сжмънимъсы како о невидимъпхъ и въчънъпхъ и пръбълънъпхъ блазъхъ же самъ объпта намъ подати въроуимъ емоу ихъже ни око видъло: ни оухо слъпато: и на срце члкоу не въшъло: (л. 26 об. б. 27. а. изъ 10-й гл.)
- Пособоуетъ пособоуетъ же притычыникь гла: творым милостынж дасть вызаниъ ближънжмоу своемоу (л. 28 об. а. изъ 11 и гл.).
- Пронървным егда бо изидеть оумь отъ тъснъпихъ печальи: то видить по рядоу *) вьев пронъреньм врагъ (л. 32 об. б. изъ 13 гл.).
 - *) Надъ симъ словомъ надинсаны четыре точки и на полъ съ таковыми же точками слово по числоу. Во 2-й редакции эти два слова вмъстъ написаны: по числоу по ряду.
- Плъностъ добро плъностъ гръсти поком неже илъность двож гръстию троуда. (л. 33. об. б. изъ 14 й гл.). Пръвръждати — добро оубо есть вы имънии мъсто истажании сжитиихъ дыньсъ напихъ а оутръ тоужлихъ оутъщати диба скръбънъца пкоже къто можетъ въдовицъ и сиротъ посъщтати а непръвръждати имъ такожде и въ манастъ рихъ добръ растрамти свом (л. 36 б. изъ 15 гл.).
- Пронъгроуетъ (ажкоуетъ) грѣхолюбивъи бо бѣсъ много

пронъгроуетъ на нъг наоуштаетъ бо и молиса съ въздътханиемъ и слъзами (д. 44 б. изъ 18 гл.).

Породът — бъжимъ оубо братик шыпътании да нелишить насъ породът (л. 74 об. б. изъ 30 гл.)

Поплъзкники поплъзкник отъ тыль *) лоуче нкже

*) Во 2-й редакціи: поползеніе ювогоу лоуче, неже ω имзъка. Листъ 53.

Пръкогажште — не пръкогажште не крадоуште (л. 92 а. изъ 40 гл.)

Послодур — соуетьно слово и лъже, чателе мене срамо пражданине, спреде веры, примуже то послодур не навичете натржахе, спесте веры, примуже со до обстене трамове, теорупка веры, примуже то послодур не навичете по послодур не послоду не послодур не послоду не

Пистаконьнъ — овъ мынёти съмёренъ овъ же въисоко вётвынъ и овъ пистаконьнъ *) овъ же орёходоупынъ (л. 100 а. изъ 44 гл.)

*) Въроятно это слово Греческое: πιστάχη фисташковое дерево. Присцъплюса — отъломишаса вътви да азъ присцъплюса (л. 101 а. изъ 44 гл.)

Приживетъ — не хвалиса на оутрынае не вѣси бо чьто приживетъ находаи: (настоаи). (л. 102 об. а. изъ 45 гл.)

Потакъливъихъ — си потакъливъихъ и чрѣвоу работажштиихъ сжтъ иже на врѣменнам възиражть тъчыж (л. 105 об. а. изъ 46 гл.)

Подъижьникоу — да невсе стръпътьно намъ бждеть въ врѣма матвът законъ повелѣвакть прилати подъижьникоу вражью (л. 113 а. б. изъ 51 гл.)

Придроугы — помолимься непрастанна отъвращающе. мыслыныя и печальным придроугы. (л. 228 об. б. 105-й гл.).

Печалоуеть — печалоуеть ли кто да матых дветь. добродижеть ли кто да поеть. (л. 230 б. изъ 105 гл.)

- Прозавлъ мольба бо есть кротость и безгнѣвым прозаблъ. мява есть радость и благодарым прѣдълогъ. (л. 231 об. а. изъ 106 гл.)
- Пелънна аще бо възъмъ пелъна мало въ съсждъ медвыть вълъещи, то не вьсь ли медъ прокоудъеть. (л. 243 б. об. а изъ 110 гл.)
- Прохрань ливъ ими тъ оубо игоуменъ въоржжи прохрань ливъ ими словесъ свога оученикъ (д. 246 б. изъ 111 гл.)
- Паствинъ моем о пастоуси, погоублажще и овьца паствинъ моем, се азъ мьщаж васъ и на зъдаа начинаны ваша, (л. 248 об. а. б. изъ 111 гл.)
- Пръбълвание азъ бо рече и одъ мой придевѣ, и прѣбълвание въ немь створивѣ. (л. 251 б. изъ 112 гл.)
 - Привътомь тако бо подвизанжщесм, възможете въ истиноу в себѣ образити образъ хѣъ всѣмъ житьимь, привѣтомь, словомь, дѣломь, (д. 252 б. об. а.)
 - Пьхома да боудеть шко и бѣлимаа риза. шкоже бо и шко снѣжьна боудеть, такоже иже въ повиновании съ. (л. 254 об. б., 255 а. изъ 113 гл.) отъ многъ досаждаемъ оукармемъ съмѣрмемъ оучистѣеть. (продолженіе той же мысли. Тотъ же листъ той же главы).
 - Посоуди вънемлъте себъ гла и всемоу стадоу, въ немь же дхъ стъщ постави еппы пасти прквъ хвоу, жже посоуди своеж кръвыж. (л. 274 б. изъ 122 гл.)
 - Плесноувъ жношж нго же ти поржчихъ въдаждь онъ плесноувъ ржкама рече. онъ оумрълъ нсть. (л. 276 б. об. а. изъ 122 гл.)
 - Пъготивъ разгиваса простыж гъ о дръзновении озинивъ и марим о пъготивъ, законодавьцж законъ положити начьнъщи, и наске у и нь и. сйън наслъпаше бъсьноу пли, и непосъда ихъ, и ти чаахоу и не глаахоу къ себъ, и нечьстивъй закалами ми жнъць, мко оубивами пьса. (д. 279 об. б., 280 а. изъ 123 гл.)

Просвътъ — да въ чистъмь и въ свътлъмь просвътъ бывше, ни имоуще скврьнъв, ни враскъв*) тоу оузърить несозданок. (д. 283 об. б. изъ 125 гд.)

*; Го 2-й редакц: и райскы гоу оури несозданное. Листъ 192. Посиъ НЖТЬСА — нако любащиимъ ба. веа посиъ НЖТЬСА въ благо. (л. 291 об. а. изъ 128 гл.)

Пръвъить — ойь мой възлюбить и и к немоу придевѣ, и прѣбъить оу него створивѣ, (л. 293 об. а. изь 128 гл.) Призрачьк — призрачьк и мнѣник и съгрѣженик мждроум. (л. 301 об. б. изъ 130 гл.)

Пръкръми — възвръзи на га нечаль свою и тъ та пръкръми (л. 269 об. а. б. изъ 119 гл.)

P.

Ретить — и веле безмьвие дѣлати выинж и таковыи англомь ретить и сь правьдьникы ликоуеть (л. 20 об. а. изъ 7гл.) безъимѣньства бо ради апгломъ ретьствоунжть правьдьникомъ съликъствоунжть (л. 192 б. изъ 89 гл.)

Ражънъ — пригвозди страсѣ твоемъ плътъ мож. отъ соудъбъ бо твоихъ оубошхъсм и павълъ же рече. да ми са рожънъ плъти. да не пръвъзношоусм (л. 39 б. изъ 16 й гл.

Разварание — ыкоже разварание часто гоубить одовотако скръбь мирънам хоудить оумъ (размысла) (д. 62 а.б. изъ 25 гд.)

Ритини — кда ритини нѣстъ въ галадъ или врача нѣсть тоу: (л. 66 об. б. изъ 27 гл.) Противъ слова ритини на полъ уясненіе современною рукою писанное слъдующее: подобыно есть бѣлоумоу тъмьаноу.

Ретьничь — и вънидеть клатва въ домъ татинъ и въ домъ ретьничь (д. 91 об. а. изъ 40 гл.)

Разоумичьнъ — разоумичьнъ чръньцъ бъчелъ подобитьсъ извъноу носа цвътъг а въноутрь сътъг дълам. (л. 95 об. б. изъ 42 гл.)

Батинкникме — не врзносимр су вресы нашеме

раштинкникмы или строкникмы вештии (л. 102 а.

Ржгоу — нъ и очима изврътвнъ ржгоу отрокомъ нноплеменьникъ бълвъ (л. 137. б. изъ 64 гл.) и ржгъ бъсовьскъ. (л. 187. б. изъ 86 гл.)

Ратенъ — моужь же бесъвътенъ самъ себъ ратенъ (л. 176 а. изъ 83 гл.)

Роучьное — и дъло роучьное (л. 185 об. а. изъ 86 гл.) Ръдъци — мнози бо зъвани ръдъци же избърани (л. 204 об. б. изъ 94 гл.)

Рътници — бждёмъ рътници понё итицамъ рекомъимъ епопси, они бо егда видать родитела ихъ състарёвъшаса, и ослъпъша, то оскъбжть крилё родителемъ и оближить очи их и грёжть подъ своими крилъ гнёздо сътворьше, и жи бждоуть, родителе ихъ глще родителемъ своимъ, како и вы дрёвле створисте намъ, и троудистеса и дёлажще кръмаще, и мът такожде вамъ створихомъ, (л. 239 а. б. изъ 108 гл.)

C.

Спъшънъ — послоушавъ спѣшънѣ вашего повельним: (л. 2-й об. а. изъ Присыл. Ант.). Во 2-й ред: спѣшнѣе.

Съмъса — абин съставъ въса възисканмъна вами отъ стънихъ кънигъ и на спсенин главън съвъкоупленън и разлаченън отъ себе: тако ни сънитита ни съмъса пострадати чътоущжоумоу: (л. 2 об. а. изъ Прис. Ант.).

Спъхъ — и на спъхъ великъ приведе мѣсто наше: (л. 5 об. б. изъ Присыл. Ант.) капъхь подвигъ требоукть. и тъщаним и спъха. (л. 296 б. изъ 130 й гл.).

Стоудовьнии — вьси бо стоудовьнии врѣди: отъ цимньства възницанжть: (л. 17 об. б.)

Сластохотъним высакого сластохотъним тоужді соуште: прокое *) ненавистыници страстемы: (л. 19 об. а. *) Во 2-й редакціи: прочее ненавистници стртымы.

Състоя пъше - любосластьнии: и идолослоужителе оуже

бо на ба оупьвании не имоуть нь на капишта прска иже правааго поути състоупьше вь брегъ и пропа сти погыбъльным: выводитьси изкоже рече Тание: любим заато не оправьдитьси (л. 23 об. а. изъ 8-й гл.).

- Скаръдие выистинж гноусь и скаръдие прокаженим есть сребролюбие. (л. 23 об. б. изъ 8-й гл.).
- Сътвлесьнико у съпоможещи ли сътвлесьнико у своемоу: имаши и варижшти та въ въскръсении съ поможеним послоуха: а не въздъхажшта на ти: (л. 29 а. б. изъ 11-й гл.).
- Солетъе—а съгрѣшажштоумоу далъ млъ всине и еже далъ въ попоусти мъсто разоумъти, самовластию члчю приложити и събърати зако и се соуетъе (л. 33 об. б. изъ 14 гл.)
- Свътоу рече же и имковъ иже аште изволить дроугъ свътоу семоубъити врагъ бжым бываетъ (л. 37 а. изъ 15 гл.)
- Скръневание ничьтоже бо тако просмраждаетъ добръна дътели закоже скръневание, и играние и праздънословесие. (л. 38 б. изъ 16-й гл.).
- Съгладоваи дъвица не съгладоваи да несъблазниши-
- Съничавъ и па (Соломонь) не сървтаи женъ съничавъг еда како въпадеши вь съти ел: (л. 47 об. а. изъ 19-й гл.).
- Съвъдътелюетъ съвъдътелюетъ сама пръпьтам и прънепорочънаа и пръславънам биа пожити величитъ дийа мом га (л. 53 а. изъ 21 гл.)
- Съкжтаетъ вельми хоштетъ ноудитися члкъ да оудръжитъ страстъ гнѣвъноуж и съкжтаетъ простъ дшжвънжж длъготръпиемъ кротостъж млтвож (л. 57 об. а. изъ 23 гл.).
- Спътти строителъ же дійь нашихъ гъ отъ въшта гламико вьсь гнъваниса на брать свои спътти *) повинънъ естъ соудоу иже ли речеть оуроде, повиннъ есть родоу огньноумоу (л. 59 а. изъ 23 гл.) Тоже слово спътти употреблено на л. 128 б. 59 гл. и въ томъ же значеніи.

 *) Во 2-й редак: како весь гнъвакиса на брата своего испыти.

повинень е соудоу.

- Скарадъ молитва парааго пако и кадило мръзъко и шѣ-
- Строфингы шкоже львь въ ловѣ движетъ строфингы *) часто тако гнѣвъливъи въ хъізѣ мъісли гнѣвънъі \wedge (д. 60 об. а. изъ 24 гл.)
 - *) Греческое слово στρόφιγξ, 1) позвонокъ; 2) дверной крюкъ шипъ, около чего что вертится; 3) кранъ у трубы. Слов. Ивашк. Т. IV, стр. 412.
- Сълдчетъ и печаль срянаа сълдчетъ крыпостъ (л. 63 а. изъ 25 гл.)
- Сжиржжьникъ лютъи съи оунъньнъи бѣсъ и съпоспѣшьникъ и сжпржжьникъ естъ дхоу печали. (л. 64 об. б. изъ 26 гл.)
- Съчастъникъ добро оубо есть бѣгати ненаказанъихъ матоуштиихъ жтрьниими и кромѣшьниими двизании аште ли то обраштетьса съчастъникъ и объштъникъ грѣшьнъимъ и невъзблагодѣтьнъимъ июдеомъ (л. 69 об. б. изъ 28 гл.).
- Скрънивъ не прослови шыпытыникъ мжжъ бо скрънивъ въпадетъ въ зъло (л. 74 об. а. изъ 30 гл.).
- Съдравоуеть бомиса заповъди сь съдравоуеть и малахимже ркчк снь славить оща и рабъ гдина свокго боитьсм и митк ощь ксмъ азъ къде кстъ слава мом (л. 82 а. изъ 35 гл.) хранай заповъдь. тъ съдравжеть (л. 258 б. изъ 114 гл.)
- Самоиманнъ ыко ослоушаниемъ и самоиманнъ (л. 87 а. изъ 38 гл.)
- Съпропънвнааго свободи ма вако изкъхеа мънтоимъца. нааго ти разбоиника и левыгиж и закъхеа мънтоимъца.
- Слоятие слава бо члча въ пръсть въселиться и слоутие км оугасанть доброд втельнам слава првбънванть въ въкъ (д. 95 об. б. изъ 42 гл.)
- Смишнин павлъ рече, срамота же, или жродословин, или смишнин, шже не подобажть, да ни именжитьса панд. 8

- въвасъ пользынък оубо исть паче пороуганоу бълвати, неже пороуговати. (л. 106 об. б. изъ 47 гл.)
- Сжпротивь такожде же и разбоиника распаташ сънимь поношласта емоу, длъготрытеливыи же йы сжпротивы, моллаше за на оща и глайше оче оставимъ *) грехъ неведать бо чьто творать (л. 112 б. и об. а. изъ 50 гл. *) й вверху после наднисано.
- Съловчье тръжъствоу подобьно есть все съловчье. (д. 129 а. изъ 60 гл.)
- Срамаживъ и праведънън оубо англъ срамаживъ и кротъкъ и маъчаливъ (л. 129 б. изъ 60 гл.)
- Спъи сего ради налацъи спъи прствоуи истинът ради (д. 139 б. изъ 65 гл.)
- Стжпанье нъ да боудеть емоу и образъ и риза и стжпанье: и съдало: и цища: и ложе: (д. 148 а. изъ 69 гл.)
- Сильство настолитааго въка всл ботатьство рекж и сильство и добротж тѣлесьнжем ико оуметът мнать (л. 155 б. изъ 73 гл.)
- Сватьбж не призъва бо нась бъ на вечистотж нъ на сватьбж (л. 157 а. изъ 73 гл.)
- Сживремь кгда бо градеши съ сживремь своимь на ижти даждь деланье избътги отъ него да не привлечеть тебе къ сждии и сжди та предасть практороу и практоръ въсадить та въ темницж (л. 160 об. а. изъ 74 гл.)
- Смотрыливъймъ не тъчьж благъимъ и смотрыливъймъ нъ и зълъимъ (л. 166 а. изъ 79 гл.) кдинъ кротокъ и смотрыливъ (л. 184 б. изъ 85 гл.) смотрыливоу (л. 274 а. изъ 122 гл.).
- Скваром съмъпажште съ кадиломь скваром этому (1. 170 об. б. изъ 81 гл.)
- Съвъдых вельми паче длъжьни исмъ все съ съвъдых джийъщхъ нашихъ оць дъати (л. 177 б. изъ 83 гл.)
- Слоуг 8 кть такой иже бый слоуг 8 кть (л.189 б. изъ87гл.) Съпратажъ — кгда видъхъ мрытвыца повръженъг съпратахъ и погръбахъи: (л.199 б. изъ 92 гл.) трыпъливаго лице и объгчай присно съпратано (л. 242 об. б. изъ 110 гл.)

- Съвжаъ и надъ высыми сими любъве кже ксты съвжаъ съврышеныж (л. 209 об. а. изъ 96 гл.)
- Стръкательмь, бываеть бо шко оучитель, въ бечьстье въпадаеть см. мът бо рече бечьсти, и пакости приемлемъ, стръкателъмь, вът же кръщи и славьни бътсте, (л. 247 б. изъ 111 гл.)
- Слоужникъ бжди всёмъ рабъ. и всём слоужникъ (л. 230 б. изъ 111 гл.)
- Сжити не тъчых се. нъ и на съметищи съда (їовъ) въ гнои чрывии слыша отъ сжжити *) рыци слово къ гю и оумыри. (л. 264 об. б. изъ 117 гл.)

 *) Во 2-й редакціи: о жены.
- Съгръеть срцю же весельщюсь лице съгръеть. (л. 268 а. пзъ 118 гл.)
- Соулън соулън *) ма плодити паче злата и камени драга: (л. 290 об. б. изъ 128 гл.)
 - *) Во 2-й редакціи: шоулье ма плодити. Листъ 196.
- Сладомы сльзы ыко и медъ сладомы вь срци кго въсъжтьса. (л. 292 б. изъ 128 гл.)
- Съпослоухоунть и самъ дхъ съпослоухоунть дхоу нашемоу. (л. 294 об. б. изъ 129 гл.)
- Стола слышахомъ бо ктера пришьдыща на въстокъ. пръдътеча антихрьстова, хотаща стола антиохийскаго обытти, атанасъ же наричема, (л. 298 об. а. изъ 130 гл.)
- Сжпостащь иже имать в себѣпльтанъ исть и снъ сжпостащь. (л. 297 об. а. изъ 130 гл.)
- Стражище въ овощьное стражище (л. 306 об. б. изъмол. о исповъд.)

T.

Тоуждего—падый не падоущааго да не оукаракть: и негадый падоущааго да не осоуждакть: ты бо къто кси осоуждага тоуждего раба: свокмоу гоу стоить или падакть: и па: падый гоу пасть: и хвалить ба: и негадый гоу не масть (д. 11 б. изъ 3-й гл.).

- Тажии тыжько камень и жестоносьно пъсъкъ гнъвь же безоумнааго тажии обоего (л. 58 об. а. изъ 23 гл.)
- Тоуждеплеминьникъ ковьчегъ въ роукът тоуждеплеминьникъ предасть: (л. 87 б. изъ гл. 38)
- Троутъ мкоже троутъ *) троудъ бъчелинъ мстъ (л. 87 об. а. изъ 38 гл.)
 - *) Во 2-й редакц: кокоже серша троутъ пчелинъ кость. Листъ 62 об. Иоле у сего листа 87-ю обръзано; потому и знакъ выноски надъ словомъ трутъ не уцълълъ.
- Така выса хвала така непримянина истъ (л. 102 об. б. изъ 45 гл.)
- Тектоништъ не сь ли ксть тектоништъ и снъ мариннъ (л. 105 об. б. изъ 46 гл.)
- Тата— ідкоже мжжь чьстьнъ храмины злы бѣгаеть тата и бъ зълобива срца (л. 115 а. б. изъ 52 гл.)
- Тождевърьникомъ *) кже враждовати тождеплеменникомъ **) и тождевърьникомъ неподобьно и неключимо болиштимъса ба (л. 116 об. а. изъ 53 гл.)
 - *) у выскоблено послъ.
 - **) у также выскоблено.
- Тъчно и мимотекоушта нъг потокоу тъчно то не бъгхомъ похотъвали не нашихъ малолътьнъихъ нъ желали бъгхомъ сжштиихъ по истинъ нашихъ (л. 155 а. изъ 73 гл.)
- Тажареви шко тажареви отрѣбити садъ желѣзомь (л. 169 б. изъ 81 гл.)
- Тънъкоу подобаеть вся по тънъкоу повъдати. (л. 235 об. б. изъ 107 гл.)
- Тръззнь ывь бо ыко подвигъ и страсть и тръззнь есть нъзнъщьнее житье (д. 251 об. а. изъ 112 гл.)
- Тръбищи всесъжьзиса самъ боу вьсь. на тръбищи исповъданим сльзъ. (л. 271 об. б. изъ 120 гл.)
- Тазаше пришьдъ же теологъ, оу кипа тазаше пороученим, онъ же мъна имѣним ктера истазакма, не оуммаше что отъвѣщати ничтоже възьмъ отъ него. (л. 276 б. изъ 122 гл.)

Тъщетьк — оде тъщетьк. (д. 292 об. б. изъ 128 гд.) Телата — и възигражть мко телата поущена отъ оузъ. (д. 295 а. изъ 129 гд.

Oy.

- Оукрасовани: дѣтельми вьсѣми оукрасовани: (д. 3 об. а. изъ Присыл, Ант.). Во 2-й ред: дѣтелми всѣми оукрасовали.
- Оугодинх гако да по бжинх оугодинх: прочек льто живота нашего съконьчанить: (л. 2 об. б. изъ Прис. Ант.).
- О риноушаса: заповѣдь бжиж забъща: и на идолобѣсин оуриноушаса: (л. 14 об. а. изъ 4-й гл.). Въ 2-й редакци: оуклонишаса.
- Оумлачанма: тако же бо земла съ года напашнма: чисто въсванон въ ню свма: съ прибътъкомь въздращанть: многами же тоучами оумлачанма: *) трьнин растить и бълин тъчин: тако и земла сръдъчъната: аще по малоу вино пинмъ: чиста истьствьната и въздаванть свмена: аще ли размокла многъими питии боудеть: то трънин истинонж родить вьса свота злъта мътсли: (л. 16 а. б. изъ 5 гл.) *, Во 2-й редакци: оумачаема.
- Оуститела ниже пьцётесы чьто ыстечили чьто пиете: то таковааго оуститела низьлагаеть бы и своима ногама сьпираеть: (л. 25 об. а. изъ 9-й гл.).
- Оупаданса не оупаданса на добротоу женъски и женъ не похошти (л. 40 об. б. изъ 17-й гл.).
- Охсильы: иди къ бъчкъв; и оувъждъ пко тажатель сильы: при и простии; къ съдравиж прилагажть: (л. 84 об. а. изъ 36 гл.)
- Оустрож надъ маломъ бо вѣрънъ надъ многомь та оустрож (л. 85 б. изъ 36 гл.)
- Оудобизнж, стъпим Наниким кажеми ксиж, тако неподобоно, на кста са могжштема тиштатисм, недоволени ченати разбы зажштем брашеной себр ходждешим

- творать рыбы: тако и сильнии оудобизнж имжть обидати немоштыным: (л. 85 об. а. изъ 37 гл.)
- Ознышам къжьдо за са отъвѣщавам, и длъгомъ искоупоумса, не тъчых дѣловънъимъ нъ и словесьнъимъ и мънсльнъимъ, и деижьнъимъ аще бо бъимь симь пеклиса, то не бъимь хвалилиса, и възносили на оуньшам насъ. (л. 106 а.б. изъ 47 гл.)
- Охньша дъва паче кдиного (л. 167 об. б., 168 а. изъ 80 гл.)
- Олкротъеть свервла бо есть похоть зълаа и бѣдынѣ оукротѣеть. (л. 155 об. б. изъ 73 гл.)
- Ох зълихъ оуклониса нога мога отъ пжти аште и оу зълихъ соудъ слоугът моего и си оубо о правосждъствъ (л. 159 а. изъ 74 гл.)
- О угонезнеть и быстръ ногама своима не о угонъзнеть (л. 218 а. изъ 101 гл.)
- Оутъкнеться кже чисти родивышаю ны и выздааниемь выздати длъжьни есмъ. отъ естьствынаго послёдованый, и отъ бжылго оузаконеный, прывое оубо за не чжвыствыный и сь свётъ тёми оузырёхомъ, потомъ же и разоумный, сирёчь еже въ га нашего іў ха, крщениемь разоумыне, и за естествыных ихъ любъве и троудъ его же прётрыпёваю о выскрымлении ихъ, и печалыж же имжты дны и нощь ихъ ради: еда что невольемь оутыкнеться ихъ. (л. 238 об. а. б. изъ 108 гл.)
- Оуньшинъ любо оутвшаеми, любо оскръблаеми, промътсльникъ бо дийь нашихъ. Гъ скръби и оуньшинъ нашей. (л. 263 об. а. изъ 117 гл.)
- Оуминоунть вел житинскаа шко стѣна и паоутиноу оуминоунть, за щадимоун надеждж и радость, (л. 283 а. б. изъ 125 гл.)
- Оудобланж врата адова не оудобланжей (л. 305 б. изъ молитвы о исповъдании).

X.

- Хоудить хоудить страсти дръжан чрвво: побъжданмънй бе брашънъ растить похоти: *) (л. 13 об. б. изъ 4 гл.).
 - *) На полъ выноска противъ слова похоти, гдъ на верху написано четыре точки, слова сласти. Во 2-й редакціи: растить сласти похоти.
- Хоудъти ономоу подобанть расти а миж хоудъти.
- Храплеть и въ знакъ лежа да храплеть бес плечали: (л. 159 б. изъ 74 гл.)
- Хохнивъ и хоунивъ праведьно да бждеть вамъ (л. 161 об. а. изъ 75 гл.)
- Хлждъ фунпкова жъзла тръстанъ хлждъ приимемъ (л. 176 об. а. изъ 83 гл.)
- Хънжди и въ хънжди затворьса за лъта многа (д. 180 а. изъ 84 гл.)
- Хоудодшьствоунмъ не хоудодшьствоунмъ ни о чемь же нъ подвигнъмъса мжжъскът поминающте на-Фанон (л. 185 а. изъ 85 гл.)
- Хромьцемь око бѣхъ слѣпьцемъ нога же хромьцемъ. (л. 210 об. б. изъ 97 гл.)
- Хранило положихъ оустомъ моимъ хранило. (д. 224 об. б. изъ 103 гл.)

Ц.

- Цесрство: ыко мъногами скръбь ми подобакть намъ вънити въ цесрство: небесъ: (л. 4 об. б. изъ Прис. Ант.)
- Цесарю да попщоуть цесарю дѣвица дѣвоіж: (л. 7 б. изъ Присыл. Ант.)
- Цесариць шестьдесать исть цесариць: (л. 7 а. изъ: Прол. Ант.).
- Црьньць (л. 23. а. изъ 8 й гл.).
- Цвътьци иже сърѣтоша га съ вътвьми и съ цвѣтьци. и варимъ *) глще осанна въ външьниихъ блнъ градън въ има гне (л. 230 об. б. изъ 105-й гл.).
 - *) Ва 2-й редакціи: иване та ще. осана.... л. 159, гдъ върнъе написано, подлинникъ Греческій ръшить можетъ.

Чистинож послѣдоужште же паче аплскоу словоу ръцѣмъ чистинож нъив бо члкъ првпираю или ба или ишгж члкомъ оугаждати аще бо и кдиначе бъимь бъилъ (л. 96 а. изъ 42 гл.)

Чювьнымхъ да спсеть ны отъ врагъ нашихъ разоумьныихъ и чювьнымхъ (л. 118 а. изъ 53 гл.)

Чометь — рече же и пригъчьникъ скроушаетъ пръштенье срце мждраго безоумль же биемь не чометь (л. 143 а. изъ 67 гл.)

Чръпиньни — въ велицъ же домоу не съть тъчых съсжди серебрьни и злати нъ и дръванни и чръпиньни (л. 204 а. изъ 94 гл.)

Чжвитвы — аще бо начнемъ тепло заповъди бжыл съдъвати, то вса наша ктомоу чжвитвы чжвыствомы просвътащи благодъть наша. (л. 257 об. а. изъ 114 гл.)

Чистителю — подобаеть чистителю прывве о себв помолити ба. ти потомь о людьхъ. (л. 272 б. изъ 121 гл.) рече же и законъ. ндинъ чиститель *) стаа стхъ. вънидеть ндинож лвта и се же въ всеи чистотв стаства. чистителе же да съпратаванхть стаа. а леуитии. да не прикасанхтьса стыхъ. да не оумьроуть. (л. 279 об. б. изъ 123 гл.)

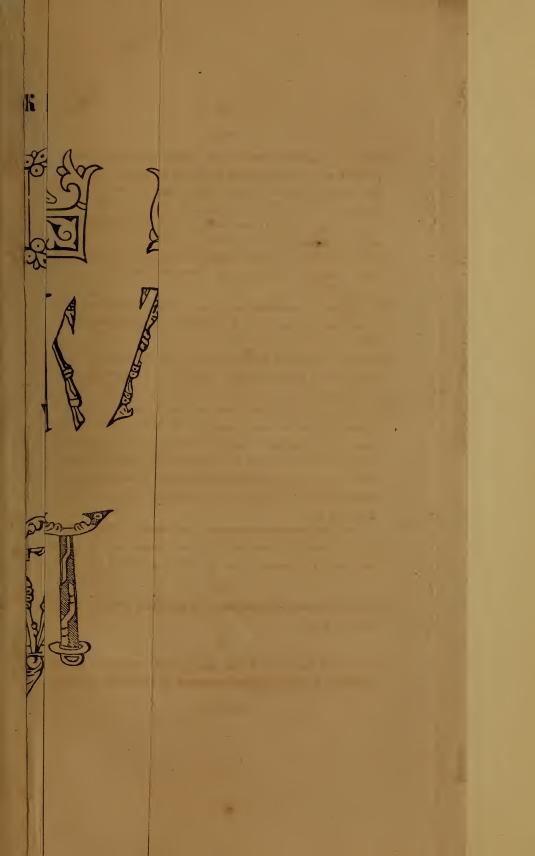
*) Во 2-й редакціи архіерен въ стыхъ внидет. Листъ 189 об. Чакть — намъ бо отъкръї бъ дхмь стъимь. дхъ бо всего чакть. и глоубинъї бжыл. (л. 284 б. изъ 125 гл.)

Ш.

Штедротивь—бъ бо высъмы штедротивы есты. (д. 27. б. изъ 10-й гд.).

中.

Тата — еи ги ибо и Тата идать отъ кроупиць падажштиихъ съ трапезъ господь своихъ (д. 143 об. б. изъ 67 гл.

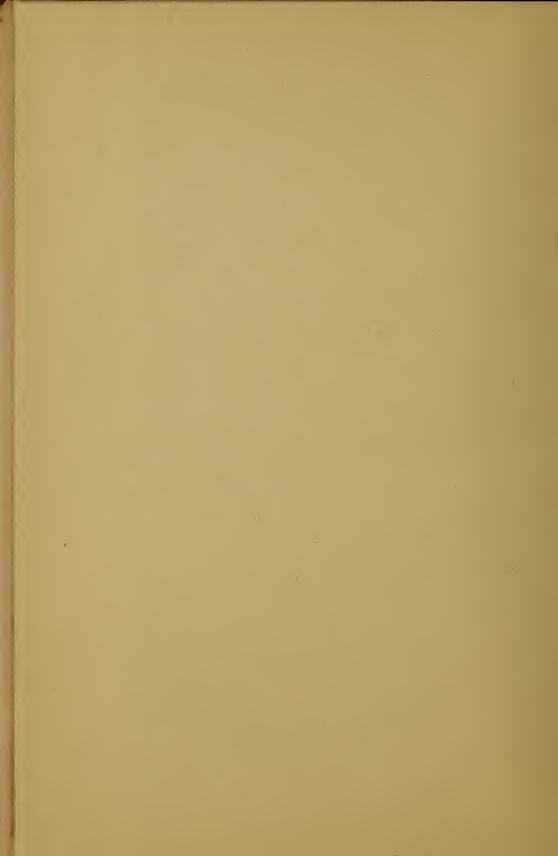
и украшенія. заглавныя буквы ER BOAAYCTA ? STATE OF THE PARTY OF THE PARTY

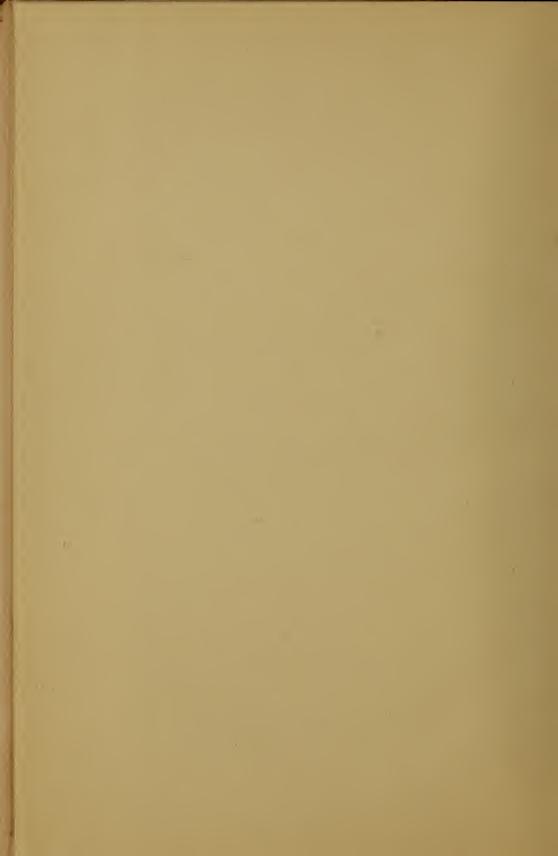

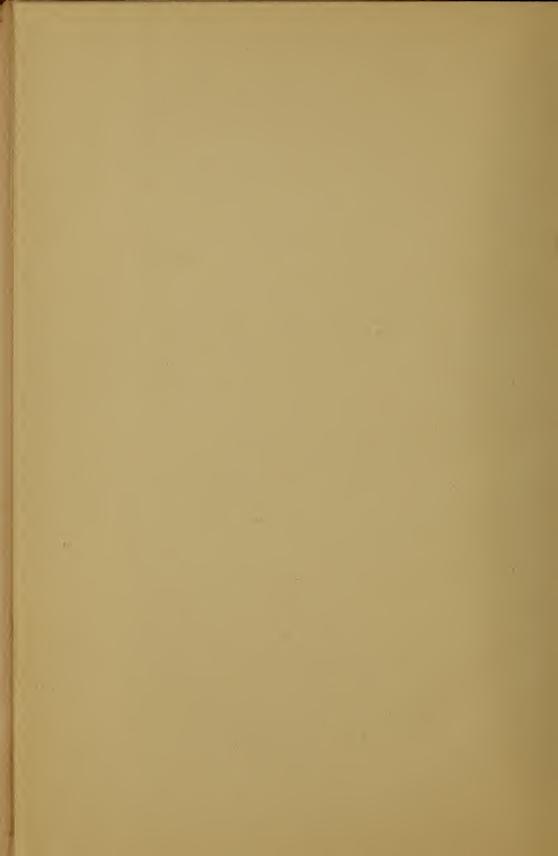

Deacidified using the Bookkeeper process.

Neutralizing agent: Magnesium Oxide
Treatment Date: 2002

PreservationTechnologies

A WORLD LEADER IN PAPER PRESERVATION
111 Thomson Park Drive
Cranberry Township, PA 16066
(724) 779-2111

LIBRARY OF CONGRESS

00024941796